

॥ दत्तलहरि ॥

த த் த ல ஹ ரி

(களாதன மஹரிஷியால் செய்யப்பட்டது)

ப்ரும்மஸ்ரீ ஆங்கரை
ரங்கஸ்வாமி சாஸ்திரிகள் அவர்களால்
பதவுரையுடன் தமிழில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டு

“ ஸ்ரீகாசி ஸ்ரீமத் பரமஹம்ஸ பரிவ்ராஜகா சார்யவர்ய
ஹரிஹரநந்த அவதூத ஸ்வாமிகள் அவர்களின்
சிஷ்யராகிய”

ஸ்ரீ ராமானந்த ப்ரம்மேந்திர ஸ்வாமிகள்
அவர்களால் வெளியிடப்பட்டது,

ஸ்ரீ ஜனார்தன பிரிண்டிங் ஒர்க்ஸ் லிமிடேட்,
டவுன்ஹைஸ்கூல் ரோடு,
கும்பகோணம்.

1950

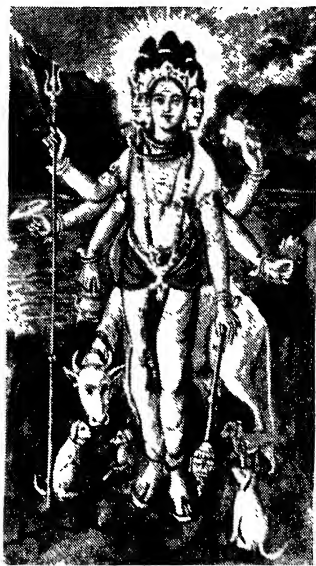
தத்தாத்ரேய யந்த்ர பாதுகா ப்ரதிஷ்டை வெளியீடு—1

டிஸம்பர் 1950

Copy Rights Reserved.

by

ஸ்ரீ ராமானந்த ப்ரம்மேந்திர ஸ்வாமிகள் அவர்கள்

Sri Dattatreya Guru

॥ ஓம் ॥

ஸ்ரீ தத்த குருவே நம:

முகவிரர்.

ஸ்ரீ காந்தனான பகவான் உலகத்தில் அதர்மம் மேலிட்டு தர்மம் வாட்டமுதற்காலத்தில் ஸாதுக்களை ரக்ஷித்து, துஷ்டர்களை சிஷ்டிக்கவேண்டி அவ்வப்பொழுது ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ணாதி ரூபியாக அவதரித்து உலக முயப்பித்துள்ளார். அவ்வித அவதாரங்களுள் ஸ்ரீ தத்தர் என்ற அவதாரம் மிகப் புனிதமானது. இது யோக சக்தியையும், ஞான சக்தியையும் பிரதானமாக உடையது. சிலவை ஞானசக்தி மாத்திரம் பிரதானமானவை—வ்யாஸாத்யவதாரம். சிலவை கிரியா சக்தி மாத்திரம் பிரதானமானவை—ஸ்ரீ ராமாத்யவதாரம். இது அநேக விதத்தில் உலகத்தை ரக்ஷித்துள்ளது. அத்திரி மகரிஷிக்கு அஸுரையயினிடம் அவதரித்து தத்தாத்திரேயர் எனத் திருப்பெயர் பூண்டார். இவரது கிருபையின் பிரவாகத்தை அளிக்கவல்ல ஸ்துதியே “தத்தலஹி” யாகும். தாபத்யத்தினால் பீடிக்கப்படும் ஜனங்களுக்குத் தாபநிவாரணத்திற்காகச் சுலபமாகப் பாராயணம் செய்யும் வண்ணம் நல்ல விருத்தத்தில் அர்த்த புஷ்டியும், பொருட் சுவையும் கூடி “தளாதனர்” என்ற ஓர் மகர்ஷியால் இயற்றப்பட்டு, பாரத வர்ஷம் முழுவதும் பிரசாரத்திலிருந்து வருகிறது. அப்பெருமைவாய்ந்த ஸ்துதியை அர்த்தானுஸந்தானத்துடன் பாராயணம் செய்வதே சிலாக்கியமாதலால், ஸம்ஸ்கிருதப் பயிற்சி பூர்ணமா இல்லாதரணையோருக்கும் எளிதில் அர்த்தபோதம் உண்டாகுமாறு தமிழில் மொழிபெயர்த்த வெளியிடவேண்டுமென்ற நோக்கத்துடன் ஸ்ரீ காசி ஸ்ரீமத் பரமஹம்ஸ பரிவராஜகாசார்யவர்யஹரிஹரானந்த அவதூத

ஸ்வாமிகளின் சிஷ்யரான ஸ்ரீ ராமானந்தபிரகாசம்மேந்திர ஸ்வாமிகள் அவர்கள் பிரேரேபித்ததின் பேரில் அவராக்ஞையை சிவமேற்கொண்டு, பாணம் அத்திரிவம்சத்தில் பிறந்த ஆத்திரேயனென்பதுபற்றி இது ஒரு தெய்வத்திருவருளேயெனக்கருதி என் புத்திக்கெட்டியவரை அத்திருத்தொண்டை ஆற்றினேன். கூடிய சீக்கிரம் ஸ்ரீ தத்தகுருவின் பிரபாவம் என்ற புத்தகமும் வெளியிட உத்தேசித்திருக்கிறது. அதில் பதினெண் புராணங்களிலும் ஆங்காங்கு விஸ்தரித்துள்ள ஸ்ரீ தத்தாத்ரேயரின் மகிமையை ஒருங்கே திரட்டி வெளியிடப்படும். அவதாரங்களுள் சிறந்தது ஸ்ரீ தத்தகுருவின் அவதாரமேயாகும். ஏனெனில் குருவின் மகிமை அளவிடக் கூடியதோ. ॥ இருட்டு, ॥ நிவிருத்தியென அஞ்ஞான இருளை நீக்குவார். குருவின்றி எதுவுமியலாததே.

“ गुरोरनुग्रहादेव पुमान् पूर्णः प्रजायते ”

என்று குரு கிருபையால்தான் மனிதன் பூர்ணன் என்று ளது, தக்ஷிணமூர்த்தி குரு தேவதையாகவே இருந்து ஸனகாதிகளுக்கு உபதேசித்தருளினார். தத்தகுரு மனித வடிவாக வந்து ஸகல உலகங்களையும் உஜ்ஜீவித்தார்.

“ आचार्यवान् पुरुषो वेद । आचार्याद्वैव विधा विदिता साधिष्ठ प्रापत् ”

என்றும் உபநிஷத்துக்களில் ஆசாரியன் மூலமாகவே விக்ஷயமேன்மையடையும் என்று உளது.

“ यस्य देवे परा भक्तिः यथा देवे तथा गुरौ । तस्यैते कथिताः प्रकाशन्ते महात्मनः । ”

என்றும் குரு பக்தியுள்ளவருக்கே உபதேச விஷயங்கள் புரியும் என்கிறது. ஏகலைவன் முதலானோர் குரு பிம்பத்தை

Brahmasri Angarai
RENGASWAMY SASTRIGAL

வைத்து பூஜித்து கடைத்தேறினதாக பாரதம் கூறுகின்றது. ஆதலால் குரு ரூபமாக அவதரித்த ஸ்ரீ தத்தரின் குணங்களை அனுசந்தானம்செய்து ஸ்தோத்திர பாராயணம்செய்து கிருதார்த்தர்களாகவேணுமாறு பிரார்த்திக்கிறோம்.

சேந்தமங்கலம் ஸ்ரீமத் பரமஹம்ஸ பரிவ்ராஜசாசார்ய வர்ய ஸ்வயம்பிரகாச பிறும்மேந்திர அவதூத ஸ்வாமிகளும், இக்கிரந்தத்தின் மொழிபெயர்ப்பை வெளியிடவேண்டி மிகுந்த ஆவலுள்ளவர்களாயிருந்ததாகத் தெரியவருகிறது. மேற்படி காரியத்தை ஸ்ரீ ராமாநந்த பிறும்மேந்திர ஸ்வாமிகள் மூலம் பூர்த்தியடைந்ததில் நிரம்ப சந்தோஷிக்கிறோம்.

கும்பகோணம், } ஆங்கரை ரெங்கசாமி சாஸ்திரிகள்.
28—11—50.

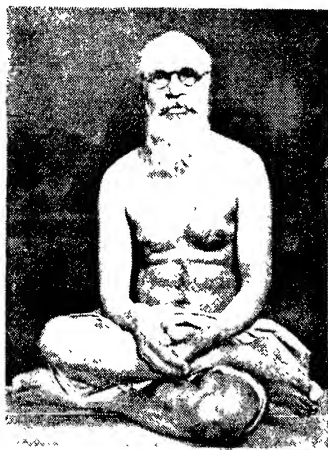
N. B: ஷே சேந்தமங்கலம் ஸ்வயம்பிரகாச ஸ்வாமிகள் அவர்களின் போட்டோ பிளாக் தக்க சமயத்தில் கிடைக்காமலிருந்ததால் அடுத்த பதிப்பில் சேர்க்கப்படும்.

ஸ்ரீ ராமாநந்த பிறும்மேந்திர ஸ்வாமிகள்.

Sri Paramahansa Hariharananda
Avadoota Swamiji

Sri Ramana Jda Brahendra Swamiji

ஸ்ரீ ராமஜெயம்
॥ श्री गुरुभ्यो नमः ॥

॥ श्री दत्तलहरी द्राविडानुवादसहिता ॥

विभुर्नित्यानन्दः श्रुतिगणशिरोवेद्य महिमा

यतो जन्माद्यस्य प्रभवति स माया गुणवतः ।

सदाधारः सत्यो जयति पुरुषार्थैक फलदः

सदा दत्तात्रेयो विहरति मुदा ज्ञानलहरिः । १

विभु: ஸர்வ வல்லமையுள்ளவரும், நित्यानन्द: நித்தி யானந்த ஸ்வரூபியும், ஸ்ருதிगण शिरो वेद्य महिमा உபநிஷத்துகி களின் ஸமுகத்தினால் அறிபத்தகுந்த மஹிமையை உடைய வராயும், சதா धार: உண்மையான ஆதாரமாயும், सत्य: முக் காலத்தினுமுள்ளவராயும், पुरुषार्थैक फलद: புருஷார்த்தங்களை அளிப்பவரும், सदा எப்பொழுதும், ज्ञानलहरि: ஞான பிர வாஹமாயுமிருக்கிற, स: அப்பேர்ப்பட்ட, दत्तात्रेय: தந்தா த்ரேய முனிவர், मुदा ஸந்தோஷத்தோடு, जयति பிரகாசிக் கிறார். विहरति கிரீடக்கவும் செய்கிறார். माया गुणवत: மாயை என்ற உபாதியுடன் கூடின, यत: எந்த பிரம்மத்தினிடமி ருந்து, अस्य இவையுலகத்தினுடைய, जन्मादि ஸ்ருஷ்டி ஸ்திதி சம்ஹாரங்கள், प्रभवति ஏற்படுகிறதோ

மாயோபாதிதிரான எந்தத்த ஸ்வரூபமான பிரம்மத் திடமிருந்து உலகமனைத்தும் உண்டாகிறதோ அதிலேயே இருந்து லயிக்கிறதோ அத்தன்மையுள்ள ஆனந்த ஸ்வரூப மான ஸகல புருஷார்த்தங்களையும் அளிக்கவல்ல ஞானவடி வமான ஸ்ரீ தத்தாத்ரேய குரு மேன்மையுடன் விளங்குகி ருரென்பதாம்.

हरीश ब्रह्माणः पद कमल पूजां विदधतो

जगद्रक्षा शिक्षा जनन करणे तेह्यधि कृताः ।

अभूवभिन्द्राद्या हरिदधिपतां देवमुनयः

परं तत्त्वं प्रापुः शशिदिनकरौ ज्योतिरमलम् ॥ २

हरीश ब्रह्माणः விஷ்ணு, சிவன் பிரம்மா இவர்கள், தெ உம்முடைய, பதகமல பூஜா திருவடித் தாமரையின் பூசையை, வித்யத: செய்துகொண்டு, ஜகட்ரக்ஷாஸிஷா ஜனன கரணே உலகத்தை காத்தல், அழித்தல், படைத்தல் என்ற கார்பங்களில், அபி-கூதா: நியமிக்கப்பட்டுள்ளவர்களாக, அமூவந் ஆனார்கள். இ'ட்ராதா: இந்திரன் முதலானவர்களும், ஹரிதபிபதா திக்பாலர்களாய் இருத்தன, ப்ராபு: அடைந்தார்கள் தேவமுனய: தேவ ரிஷிகள் பரம் தத்வம் பரம்பொருளை, ப்ராபு: அடைந்தார்கள், ஸசி டினகரௌ சந்திர சூரியர்கள், அமலம் நிர்மலமான, ஜ்யோதி: ப்ரகாசத்தை, ப்ராபு: அடைந்தார்கள்.

ஏ பிரபுவே உமது ச்ரண கமல பூசையின் மகிமையினை லேயே திரிமூர்த்திகள் தத்தம் அதிகாரத்தையும். லோக பாலர்கள் தத்தம் பதவியையும் ரிஷிகள் பிரம்ம ஞானத்தை

யும் சந்திர சூரியர்கள் பேரொளியையும் பெற்றனர் என்ப
தாம்.

परं ज्योतिर्मूर्तेस्तव रुचिर तेजः करलवात्

जगद्याप्येदानीं तपन शशि ताराहुतभुजः ।

महा तेजः पुञ्जाः सकल जगदाराध्य चरिताः

चरन्त्येवं लोकान् नतजनमनोऽभीष्टफलदाः ॥ ३

परं ज्योतिर्मूर्ते: பரவொளி வடிவமான, தவ உம்முடைய
रुचिर तेजः करलवात् அழகான தேஜஸ்ஸின் கிரணத்தின்
லேசத்தால், तपन शशि तारा हुतभुजः சூரியன், சந்திரன்
நக்சத்திரங்கள் அக்னி இவர்கள், जगत् உலகத்தை, व्याप्य
வியாபித்துக்கொண்டு, महा तेजः पुञ्जाः மிகுந்த தேஜஸ்
குளியலை உடையவர்களாய் கொண்டு, सकल जगदाराध्य चरिताः
எல்லா உலகத்தாலும், पूजितं தகுந்த பெருமையுடைய
வர்களாய், नत जनमनो भीष्ट फलदाः நமஸ்கரிக்கும் ஜனங்க
ளின் மனோரதத்தை யளிப்பவர்கள், एवं இப்படி, लोकान्
உலகங்களை, चरन्ति சுற்றி வருகிறார்கள்.

உலகத்தில் சந்திரன் சூரியன் நக்சத்திரங்கள் முதலான
ஒளியுள்ளன யாவும் தேஜோமூர்த்தி லேசத்தை உமது
அருளால் அடையப்பெற்று மூவுலகத்தாலும் போற்றப்படும்
மகிமையையும் வணங்குபவர்களுக்கு வான் அளிக்கும்
தன்மையையும் அடைந்து பிரகாசிக்கிறார்கள். எ—து

भवन्मायारूपं जगदखिलजीवात्मकमिदं

भवद्रूपं प्राहुः निखिल निगमान्तश्रुतिचयाः ।

त्वया सृष्टं चादौ हृतमवितमेतत्तदधुना

प्रभावं ते वेत्तुं प्रभवति जनः कोऽवनि तले ॥ ४

அகில ஜீவாத்மகம் ஸமஸ்தஜீவ வடிவமான, பவ்ந்மாயா
ரூபம் உமது மாயையில் தோன்றுகிற, இஃ ஜகத் இவ்வுலகத்
தை, நிஃகில நிஃமான்த ஸமஸ்த வேதாந்த, ஸ்ருதி சயா: வாக்
கிய சமூகங்களும், பவ்ந்ரூபம் உமது ஸ்வரூபமாகவே, ப்ராஹு:
உரைக்கின்றன, அடௌ பூர்வத்தில், த்வயா உம்மாலேயே,
ஸ்ருஷ்டம் கிருஷ்டிக்கப்பட்டது, அவித் அகழிக்கப்பட்டது, ஹத்
ஹம்ஹரிக்கப்பட்டு வருகிறது. அதுநா இப்பொழுது, தெ
உம்முடைய, ப்ரமாவ் மகிமையை, வெத்து அறிவதற்கு, அவனி
தலே பூதலத்தில், க: யார் தான், ப்ரபவதி ஸமர்த்தனாவான்.

நகவாணிடம் தோன்றும் மாயையினால் உலகம் நானா
விதமாக உற்பத்தியடைகின்றது அது கொண்டே உம்மிட
மிருந்து உத்பவித்ததாகக் கூறுவன உபநிஷத்துக்கள் ஸகல
ஜகத்துக்கும் கிருஷ்ட ஸ்திதி சங்காரங்களுக்கு ஹேது
வான உமது மகிமையை அறிய யாரால் இயலும்.

कृपासिन्धो तावज्जनुर जननस्थाप्यकथि ते

जगद्रक्षा दीक्षा भवति खलु नोचे त्वयमिदम् ।

अनीहस्थाकर्तुस्तव जगति कर्मोपकृतये

प्रमाणी कर्तुं वा स्वकृत निगमार्थानितिमतिः ॥ ५

ஓ கருணைக்கடலே, அஜனனஸ்ய ஜன்மமில்லாத, தெ உமக்கு, ஜனு: ஜன்மமானது, அகஸி சொல்லப்பட்டது, (தவ)அது, ஜகத்க்ஷாதிக்ஷா ஸ்லு ஜகத்க்ஷை காக்கும் விதமல்லவா, நோசுத் இல்லாவிடில், இஃ இது, கஸ்ய எவ்வாறு பொருந்தும், அநிஹஸ்ய ஆசையில்லாதவரும், அகர்து: கர்த்திருத்வமில்லாம லுமிருக்கிற, தவ உமக்கு, கஸ்ய யாருடைய, உபகூதயே உபகா ரத்தின் பொருட்டு, இஃ கர்ம இந்த கருமம் தருந்தது, ஸ்- க்ருதநிஃகாமாந் தன்னால் ஸ்தாபிக்கப்பட்ட வேதாந்தங்களின் அர்த்தங்களை, ஸமாஸி கர்தும அனுஷ்டானமாக செய்யும் பொருட்டு, இதி என்று, மெ என்னுடைய, மதி: எண்ணம்.

ஜன்மமில்லாத நீர் அவதரிப்பதும் ஆசையற்ற நீர் கரு மங்களை செய்வதும் வேதங்களை ப்ரமாணங்களாக ஆக்க கருதியேயாம் என்று எனது தீர்மானம்.

மஹாவித்யாரூபே ப்ரஹ்மநிவ்ருத்திஸ்ச சுகிதம்

ஹ்ருதா வாசாஸ்யபரமபி விமுஃகந்தி கவய: ।

அவித்யாதித: கிம் யதி குண விஹிநோபி குணவாந்

அவித்யாபுக்தோஸ்யம் த்வதி வததி மாயாஸுபிதஸி: ॥ 6

மஹாவித்யா ரூபே அகண்ட ஞான ரூபமான, ப்ரஹ்மநிவ்ருத்திஸ்ச குண்ட பரிபூர்ணமான, ஹ்ருதா மனதாலும், வாசா வாக்காலும், அஸ்யே அறிய முடியாதவருமான (உம்மிடத்தில்), நிவ்ருத்திஸ்ச ப்ர- தமுடைமை) சுகிதம் தருமா, கவய: மேதாவிதகளும், பரம் மிக வும், விமுஃகந்தி ப்ரமிக்கின்றார்கள், அவித்யாதித: அவித்யை

நீங்கிபவனா, அவித்யாயுக்த: அவித்யையுள்ளவனா, குணவிहीन: குணமற்றவனா, குணवान् किं குணமுள்ளவனா, इति இம்மாதிரி யாக, मायामुषितधी: மாயையால் அபகரிக்கப்பட்ட புத்தியை உடையவனாக, वदति சொல்லுகிறான்.

ஞானஸ்வரூபியான உம்மிடம் பந்தம் ஏற்படுவதற்கு ஹேது இல்லை என்றாலும் மனதுக்கும் வாக்குக்கும் எட்டாத உம் விஷயத்தில் மேதாவிகளும் மயங்குகின்றார்கள் எவ்வாறெனில் அவித்யாதீதன் என சிலரும் | அவித்யாயுக்த தன் என சிலரும் நிர்குணனென்று சிலரும் ஸகுணனென்று பலரும் மாயாபலத்தினால் பேசுகின்றார்கள்.

भवानादौ यादौ नर मृग खगाश्वादिक तनूः

विधत्ते लोकानामवन कृति हेतोरनुयुगम् ।

विशुद्धस्त्वं लीला नरवपुरिदानीमटसि गां

पवित्रीकर्तुं वा परिजन निवासाङ्गणतलम् ॥ ७

भवान् நீர், आदौ முதலில், लोकानां உலகங்களுடைய, अवनकृति हेतो: ரகஷணம் செய்வதின் நிமித்தம், अनुयुगं யுகங்கள் தோறும், यादौनर मृगरवगाश्वादिक तनू: கூர்ம, நா சிம்ம, ஹம்ஸ, மத்ஸ்ய, ஹயக்ரீவ முதலிய அவதாரங்களை, विधत्ते எடுக்கின்றீர், विशुद्ध: மிகவும் பரிசுத்தமான, त्वं நீர், इदानी இப்பொழுது, परिजन निवासाङ्गणतलम् பக்தர்களின் வாஸஸ்தானமான, गां பூமியை, पवित्रीकर्तुं பரிசுத்தம் செய்யும் பொருட்டு, लीला नर वपु: லீலார்த்தமான மனித வடிவத்துடன், अटसि ஸஞ்சரிக்கிறீர்.

ஐ பகவானே முந்திய யுகங்களில் ராவணாதிவதம் செய்து ஸாதுஸம் ரக்ஷணத்திற்காக ராம கிருஷ்ணாதி அவதாரம் செய்து உலகத்தை கார்த்திர். தற்போது உமது பக்தர்கள் வசிக்கும் பூதலத்தைப் பரிசுத்தி செய்யவே ஞான சக்தியுடன் அவதரித்து உலகில் உலாவுகிரீர்.

जगदक्षार्थं वा विचरसि जगत्यात्म जनता-

परित्राणायायः परम पुरुषोऽगम्य चरितः ।

मृषालोको लोको वदति मनुजत्वं तदधुना

यथा श्रीकृष्णं त्वां यदुषु ब्रुवते मूढ मतयः ॥ ८

அதவா அல்லது, அஃ: முதல்வராயும், அகம்ய சரித: அறிய முடியாத சரித்திரமுடையவனாயும், பரமபுருஷ: பரம புருஷனாயுமுள்ள நீர், ஜாடக்சார்த்த உலகத்தை கார்க்கவும், ஆத்ம ஜனதா பரித்ராணாய தன் பக்தர்களை ரக்ஷிக்கவும் (அவதரித்துள்ளீர், மூஸாலோக: பொய்யான ஞானமுள்ள, லோக: உலகம், யதுஸு யது குலத்தில், ஸ்ரீ க்ருண் கிருஷ்ண பகவானை மூடமதய: மந்த புத்தியுள்ளவர்கள், யதா எப்படி, மனுஜ் மனிதனாக, ஸ்ருவதே சொல்வார்களோ, ததா அப்படியே, அதுநா இப்பொழுது, த்வா (மனுஜ்) உம்மை (மனிதனாகவே,) வததி

உலகத்தையும் உலகத்திலுள்ள பக்தர்களையும் ரக்ஷிக்க வேண்டி அவதரித்த ஸ்ரீ கிருஷ்ணனை யதுக்கள் ஸாதாரண இடையனென்று நினைத்தது போல உம்மை ஸாதாரண மனிதனாகவே மூடர்கள் நினைத்து வருகிறார்கள்.

महा योगाधी शैरविदित महायोग चतुरं
 कथं जानन्ति त्वां कुटिल मतयो मादृश जनाः ।
 तथापि त्वां जाने तव पद युगाम्भोज भजनान्न-
 चेच्चत्पादाब्ज स्मृति विषयवाणी कथमभूत् ॥९

महायोगाधीशैः பெரிய யோகிசுவர்களாலும், அவிதित
 महायोग चतुरं त्वां அறியப்படாத மகா யோகமுள்ளவரும்,
 ஸமர்த்தருமான உம்மை, குடில மதய: வக்ர புத்தியுள்ள,
 मादृश जनाः என் போன்றவர்கள், कथं जानन्ति எவ்வாறு அறி
 வார்கள், तथापि அப்படியிருந்தும், तव உம்முடைய, पदां-
 भोज भजनं जाने சரணாகிந்த ஸேவையை அறிந்துள்ளேன்
 न चेत् இல்லாவிடில், त्वत्पादाब्जस्मृति विषयवाणी உமது பாதா
 रகிந்த ஸ்மரண விஷயமான வாக்கானது, कथं எப்படி,
 अभूत् (எனக்கு) உதித்தது.

யோகிசுவர்களாலும் அறியமுடியாத உமது ம
 மையை உமது சரண கமல ஸேவையால் அறிந்து கொண்
 டேன். ஆகையினால் தைரியமாக உம்மைத் துதிக்க முன்
 வந்தேன்.

अपारे संसारे सुतहित कलत्रादि भरणा-
 द्यपाधौ मग्नास्तत्तरण करणोपाय रहिताः ।
 पतन्ति त्वत्पादाम्बुज युगल सेवासु विमुखा
 नराः पापात्मानः प्रवर निरये शोक निलये ॥ १०

त्वत्पादाम्बुज युगल सेवासु உமது திருவடித் தாமரையின்
 ஸேவையில் பாழ்முகான, पापात्मानः பாப மனதுள்ள, नराः

மனிதர்கள், அகரே கையில்லாத, சுதஹிகலத்ராதிமரணாதுபாஹி
 புத்ர, மித்ர களத்திரர்களின் போஷணம் முதலான உபாதி
 யையுடைய, ச்சாரே ஸம்ஸார ஸாக்ரத்தில், தந்தரணகரணோபாயரஹி-
 தி: அதை தாண்டுவதற்கு வேண்டிய உபாயமற்றவர்களாய்,
 ஸோகநிலயே துக்கத்திற்கு இருப்பிடமான, ' பவர நிரயே பெரிய
 நரகத்தில், பதந்தி விழுகின்றனர்.

ஒ பகவானே உமது திருவடியை த்யானிக்காமல்
 பாவத்தையே புரிந்து வரும் ஜனங்கள் அந்தோ கொடிய
 நாகங்களில் வீழ்ந்து தவிக்கிறார்கள். ஆகையால் உமது
 நரம்ஸ் மரணம் முக்கியம்.

सुधा सिन्धौ द्वीपे कनक कलिते कल्पक वने

वितानैर्मुक्तादयैः नव मणिभये मण्डप वरे ।

अशेषैर्माणिक्यैः रवचित हरिपीठाब्ज कुहरे

हुताशारे ध्यायेत् तव परममूर्ति निखिलदाम् ॥ ११

சுதாஸிந்ஹௌ அமிருத ஸமுத்ர மத்தியில், த்ரீபே சத்தன த்வி
 பத்தில், கனககலிதே நவரத்தனத்தாலிழைக்கப்பட்ட, கல்ப-
 கவநே கல்பகச் சோலையில், முக்தாடயை: முத்துக்களால் அலங்
 கரிக்கப்பட்ட, விதானை: மேல் கட்டுகளுடன் கூடிய, நவமணிமயே
 புகிய சத்தன மயமான, மண்பவரே உயர்ந்த மண்டபத்தில்,
 அசேஷை: ஸகல விதமான, மாணிக்யை: மாணிக்க கற்களால்,
 ரவசிதஹரிபீதே பதிப்பிக்கப்பட்ட சிங்காதனத்தில், அப்ஜகுகுஹரே
 ஹ்ருதய கமலத்தில், ஹுதாசாரே அக்னி சக்ரத்தில், நிஸிலதாம்
 ஸகல புருஷார்த்தங்களையும் அளிக்கக் கூடிய, தவ உம்மு

டைய, பரமமूर्தி சிரேஷ்டமான ஸ்வரூபத்தை, ध्यायेत् த்யா
னிக்க வேண்டும்.

ஹிருதய கமலத்தில் ஸர்வமங்களபாதமான ஸ்ரீஜகத்
குருவின் மூர்த்தியை அம்ருத ஸாகரத்தின் மணித்வீபத்
தில்கல்பக விருஷச் சோலையில் நவரத்ன மண்டபத்தில்
ரத்ன ஸிம்மாஸனத்தில் வீற்றிருப்பதாக த்யானித்தால்
ஸகல சம்பத்துக்குக்களும் சித்திக்கும்,

धरां धारा धारे हुतवह पुरे धीशणपं
विधिं श्रीशैशैर्वा नल पवन व्योमानिहृदये-
युतौ जीवात्मानावधिकमिव मत्यां प्रविशते
विधत्ते ज्यायस्त्वं परिकलितवामेन वपुषा ॥ २२

धारा धारे மூலாதாரத்தில், धरां பூமியையும், हुतवह-
पुरे அக்னி க்ருஹத்தில், धीशणपं ஞானேசுவர்களுக்குத்
தலைவரான, विधिं பிரம்மாவையும், हृदये ஹிருதய கமலத்
தில், श्रीशैशैर्वा नल पवन व्योमनि விஷ்ணு நுதான் வாயு, ஆகா
யம் இவைகளையும், मत्यां புத்தி ஸ்தானத்தில், युतौ சேர்ந்த,
जीवात्मानौ ஜீவாத்ம பரமாத்மாக்களையும், अधिकमिव மேன்
மையாக, प्रविशते ப்ரவேசிப்பவனுக்கு, परिकलितवामेन அழகு
பொருந்திய, वपुषा சரீரத்தினால், ज्यायस्त्वं ச்ரேஷ்டத்வத்தை
(भवान्) நீர், विधत्ते செய்கிறீர்.

மூலாதாரத்தி சக்ரங்களில் சுலோகத்தில் கண்டிருக்கு
மாறு தியானிப்பவனுக்கு ஸர்வ சிரேஷ்டத்வம் ஸித்தித்
கும்.

सहस्रारे नीरेरुहिसकल शीतांशु ललिते

सहंसे हंसंयः स्फुटमपि भवन्तं कलयते ।

सुषुम्ना वर्तिन्या तव चरण पीठेन्दु सुधया

प्लुतोभित्त्वाग्रन्थित्रयममृत रूपो विचरति ॥ १३

சகல ஶீதாங்கு லலிதம் பூரண சந்திரன் போல் அழகான,
சஹ்ஸே ஹம்ஸத்தோடு கூடியிருக்கின்ற, சஹ்ஸரே சூரியம்
தளங்களுக்குள்ளதான், நீரேரூஹி தாமரை புஷ்பத்தில், ஹ்ஸம்
ஹம்ஸ ஸ்வரூபமான, பவந்த் உம்மை, ஸ்புடம் ஸ்பஷ்டமாக
(எவன்) கலயுதே தியானிக்கிறானே, ச: அவன், சுஷுமாவர்தின்யா
ஸுஷுமன்கு நாடியிலுள்ள, தவ, சரண பீடேந்து சுதயா உமது
சரண பீடாமிருத்தினால், அபூத: கணேந்தவனாகி, ஶ்ரந்திரயம்
அவித்யை, காமம், கர்மம் என்ற மூன்று கிரந்திகளையும்,
பித்வா பிளந்துகொண்டு, அமூதரூப: அமிருத ஸ்வரூபமாகவே,
விசரதி விளங்குகின்றான்.

ஸஹஸ்ராரம் என்ற சக்கிரத்தில் உம்மை தியானிப்
பவன் உமது அருளால் அமிருததாராபிஷேகமடைகிறான்.

तवाधारे शक्तिशक्ति कमठ कूर्माद्यभिवृते

महापीठे वैश्वानर पुर मरुद्देह निलये ।

धराव्योमाकल्पे सुरसुनिमहेन्द्राद्यभिनुतम्

महातेजोराशि निगमनिल्यं नौमि हृदये ॥ १४

தவ உமக்கு, ஆதாரே சூதாமான, ஶக்திஶக்தி கமட
கர்மாடியபிவ்ருதே தராவ்யோமகல்பே சூதா சக்தி, பூமி கமடம் கர்மம்

இவற்றால் சூழப்பட்ட பூமியையும், ஆகாயத்தையும் அளா
விக் கொண்டதாயுமிருக்கிற, महाषीठे மகா பீடத்தில், वैश्वानर
புரே அக்னி புரத்தில், मरुद्देहनिलये மருத்துக்களின் வாஸஸ்
தானத்தில், सुरमुनि महेन्द्राद्यभिनुतं தேவர்கள், முனிவர்கள்
தேவேந்திரன் இவர்களால் துதிக்கப்பட்ட, महा तेजो राशिं
அளவற்ற தேஜஸ்ஸுக்கு இருப்பிடமாயும், निगम निलयं
வேதங்களில் வீற்றிருக்கும் உம்மை, हृदयं மனதில், नौमि
துதிக்கிறேன்.

ஸர்வ வேதாந்தங்களாலும் பிரதிபாதிக்கப்பட்ட உமது
ரூபத்தை ஆதார சக்தியில் ஸ்தாபிக்கப்பட்ட மனதாய்
துதித்து வருவேனாகவும்.

भवत्पादांभोजं भवजलधिषोतं भजति यो

महासंसारान्धि तरति तरतीत्येव निगमः ।

इहामुत्र त्रातुं तव चरणमेवात्मशरणं

भजे मीतश्चाहंकृतिपरमनस्कोऽहमधुना ॥ १५

ய: யாதொருவன், भवजलधि पोतं ஸம்ஸாரக் கட
லுக்கு ஓடும் போன்ற, भवत्पादांभीजं உமது தாமரைப்பூ
போன்ற திருவடியை, भजति ஸேவிக்கிறானோ, सः அவன்,
महासंसारान्धि ஸம்ஸாரமாகிற பெரும் கடலை, तरति तरति
நிச்சயம் தாண்டுகின்றான், इति என்பதான, निगमः வேதம்
(கூறும்), हे क्षमिवर தபஸ்வி கிரேஷ்டரே, अहं நான், अधुना
இப்பொழுது, आत्म शरणं சூத்மாவுக்கு அடைக்கலமான,

तव उम्मुढाय, चरणमेव तिरोवृण्वयये, भजे अढैकिन्
 र्हेन्, भीतः पयन्तवन्ना नान्, नमस्ये च नमस्कரிक्कवुम्
 செய்கிறேன்.

மிகவும் பயங்கரமான ஸம்ஸாரக் கடலைத் தாண்டுவ
 தற்கு உம்முடைய பாதமே கப்பல் போன்றது. நானோ
 ஸம்ஸார ஸமுத்திரத்தில் முழுகி நடுங்குகின்றேன். உமது
 பாதத்தைச் சரணமாக அடைந்துள்ளேன். கிருபை கூர்ந்து
 காப்பித்தருள வேண்டும்.

यथा दारुवर्गनिर्वसति तथा देहनिकरे

प्रविश्य त्वं चैको बहुविध इवाभासि भगवन् ।

चलन्नीरे चंद्रः शतविध इवाभाति गुणतो

नचैतच्चन्द्रं स्यान्न शतविधता नापि चलनम् ॥ १६

ஹே பகவன் ஓ பூஜ்யரே, அग्नि: அக்னியானது, दारुषु
 கட்டைகளில், यथा எப்படி, निर्वसति வளிக்கிறதோ, तथा
 அப்படியே, त्वं च நீரும். एकः ஒருவனாயிருந்தும், देहनिकरे
 தேஹ ஸமூகத்தில், प्रविश्य புகுந்து, बहु विध इव அநேக ரூபங்
 களுள்ளவன் போல், आभासि விளங்குகிறீர், नीरे அசை
 கின்ற நீரில், चलन् பிரதி பவிக்கின்ற, चन्द्रः சந்திரன், शत
 विध इव நூறுவிதமானவன் போல், गुणतः உபாதியினால், आभाति
 தோன்றுகிறான், एतत् இந்த பேதம், चन्द्रे சந்திரனிடத்
 தில், न स्यात् கிடையாது, शत विधता நூறுவிதமாம் தன்மை
 யும், न कிடையாது, चलनमपि न அசைவும் கிடையாது.

அக்னி கட்டைகளில் போலும் சந்திரன் நீரில் போலும்
பரமாத்மா ஒருவனே உபாதிகளில் பலவாறுகத் தோன்று
கிறான் என்றபடி.

दरिद्रो वा मूढः कठिन हृदयो वापि भवतो
दयापात्रं स्याच्चेद्भजति महतामप्यधिकताम् ।
न विद्या रूपं वा न कुलमपि वा कारणमभूत्
महत्त्वे सेवैका तव पद युगाम्भोज कलना ॥ १७

दरिद्रो वा ஏழையானாலும், மூடோவா முடனானாலும்,
कठिन हृदयोऽपि கண்ணஞ்சனானாலும், भवतः உம்முடைய,
दयापात्रं தயவுக்குப் பாத்திரமாக, स्याच्चेत् சூன
னெனில், महतामपि பெரியோர்களுக்கும்,
अधिकतां மேலாயிருத்தலை, भजति அடைகிறான், विद्या கல்வி
பானது, महत्त्वे பெருந்தன்மைக்கு, कारणं न காரணமில்லை,
रूपं அழகும், न कारणमில்லை, कुलं वापि நற்குலப் பிறவி
யும், न कारणं अभूत् காரணமெனக் கூறவில்லை, तव உம்மு
டைய, पदाम्भोज कलना திருவடித் தாமரையைப் பற்றின,
एका सेवैव ஸேவை யொன்றே, महत्त्वे कारणम् பெருமைக்கு
காரணம்.

பணம், குலம் கல்வி முதலானவைகள் கரையேற்றாது
தித்த குருவின் சாண ஸேவையே கரையேற்றுமாம்.

न ते कारुण्यं स्यात् सकल गुणवानप्यगुणवान्
भवत्कारुण्यं स्यात् अगुण कृपणोवोरु गुणवान् ।

यथा पत्यौ रक्ते सदपि च विरक्ते तु युवतौ
वृथा सौन्दर्यं स्यात् सकलमपि तेऽनुग्रहं वशात् ॥

தே உம்முடைய, காரியம் தயவானது, நஸ்யாத் இல்லை யானால், சகல குணவானபி ஸகல குணமுள்ளவனாயிருந்த போதிலும், அகுணவான் குணமில்லாதவனே, மவர்காரியம் உமது தயவு, ச்யாத் இருக்குமேயானால், அகுண கृபணோ஽பி குணமில்லாத தரித்திரனாயிருந்த போதிலும், உரு குணவான் மி கு ந்த குணமுள்ளவனாவான், ப்யௌ நாயகன், ரக்தே ஆசையுள்ளவ வனாயினும், விரக்தே ச ஆசையற்றவனாயிருந்தாலும், சௌந்த்ரியம் அழகானது, வ்ரதா வீணாகும் அன்றோ, சகலமபி எல்லாம் தே உம்முடைய, அனுமஹ வஸாத் அனுக்கிரக பலத்தால், ச்யாத் பூர்ணமாகும்.

மற்ற எவ்வித குணமிருந்தாலும் ஸ்ரீதத்தனருள் அருக் கமில்லாவிடில் குறைவே. அவ்வொன்றிருந்தால் மற்றவை குறையினும் குறைவாகாது. யுவதிக்கு நாயகனது அன்பு பூர்ணமாயிருந்தால் அழகு இருப்பினும் இல்லாவிடினும் குறைவில்லை. அது போல என்றபடி.

अनाथे दीने मय्यधिगत भवत्पाद शरणे
शरण्य ब्रह्मण्य प्रथितगुण सिन्धो कुरु दयाम् ।
महा तेजो वार्धे स्वसुकृत महिम्नैव सततं
पुरा पुण्यैर्हीनं पुरुषमुपकुर्वन्ति कृतिनः ॥ १९

शरण्य अடைக்கலம் டுகுந்தவர்க்க காப்பவரும்,
ब्रह्मण्य பிராம்மணர்களுக்கு ஹிதமானவரும், प्रथित गुणसिन्धो

பிரஸித்தமான நற்குணங்களுக்கு இருப்பிடமுமான, மஹ
 தேஜோவர்த்தி பெரிய தேஜஸ்ஸுக்கு ஸமுத்திரமான குருவே,
 அநாதேதுணையற்றவனும், தீனே ஏழையாயும், அபிபாத மஹாத்
 மசுரணே உமது சரணங்களுையே ஸரணமாக, அடைந்தவனாயுமி
 ருக்கிற, மயி என்னிடத்தில், தயா தயவை, கुरु புரிய வேண்
 மும், கृतिः புண்ணியசாலிகள், புரா புவேரீநி முன் ஜன்மங்க
 ளில் செய்யப்பட்ட புண்ணியமில்லாதவனான, புரூப் மனித
 னுக்கு, ஸ்ருத மஹிநா தனது புண்ணியத்தின் ப ல த் தா
 லேயே, சதத் எப்பொழுதும், உப குर्वन्ति உபகரிக்கிறார்
 கள்.

முன் செய்த நல்வினைப் பயனில்லாவிடினும் உமது
 தயவினாலேயே உமது திருவடிகளை ஸரணமடைந்த என்னை
 காத்தருள வேண்டுமென்பதாம்.

महाश्वेतद्वीपेऽमरतरुमणायन्त रुचिरे

मणेः पीठाम्भोजेऽनलशशिरवगान्तनिवसितं

गदा चक्राब्जासि प्रसृत करपद्मं सुररिपुं

सधन्यस्त्वं ध्यायेत् परतरचिदानन्द वपुषं ॥ २०

மஹாசுவேத தீபே மகாக வேதம் என்றதுவீபத்தில், அமரதரு
 மணாயந்தருசுவேத கல்ப விருக்ஷங்களாய் மிகவும் அழகு வாய்ந்த
 மணை: மதன் மயமான, பீடம்மோஜே பத்மாஸனத்தில், அநல சாசி
 ரவகான்தநிவஸிதம் அக்னி சந்திரன் சூரியன் இவைகளினுள்
 வலிக்கின்ற, மதா சக்ராஜாசி ப்ரஸுத கர பத்ம கதை சக்ரம், தாம

ரைப்பூ கத்தி இவைகளால் விளங்கும் கைகளை யுடைவ
 ரும், சிதானந்த வபுஷ் சிதானந்த வடிவமாயும், சூரரபு முான்
 என்ற அசுரனை கொன்றவரும் ஆன, த்வா உன்னை, ஞ்ந்
 புண்ணியசாலியான, ச: அம்மனிதனே, ஞ்யைத் தியானிப்
 பான்.

முன் ஜன்மங்களில் புண்ணியம் செய்தவர்களே ஸ்ரீ
 தத்தகுருவை இம்மாதிரி தியானிக்க வல்லவரென்பது.

ஸந்மேரோ: ஸ்ரீ சுரமணிமயே கல்பகதரு-

புரகீர்ணே வாஶ்பீரீரே ரவிசுசிகராகீர்ண ஜலஜே ।

ஸுதீர்த வாஶாஸுதீர்ணுதமநுதிந் த்வா ஢ஜதி யோ

஢வேதாஶீசானாமபி ஶுரூரஜேயோஸுநிதலே ॥ ௨௧

ஸந்மேரோ: பிரகாசிக்கின்ற மகாமேரு மலையினது, சுர-
 மணிமயே இந்திர நீலமணி மயமாயும், கல்பகதருபுரகீர்ணே கல்ப
 விருக்ஷங்களால் சூழப்பட்டதாயும், ரவிசுசிகராகீர்ணஜலஜே
 சூரியன் சந்திரன் இவர்களுடைய கிரணங்கள் வீசப்பட்ட
 தாமரைப்பூவை உடைய, ஸ்ரீ சுகரத்தில், வாஶ்பீரீரே வாக்காகிற
 ஸிம்மாஸனத்தில். ஸுதீர்த இருப்பவரும், வாஶாஸுதீ: வாஶீச-
 வர்களால், நுத் துதிக்கப்பட்டவருமான, த்வா உம்மை,
 ய: யாதொருவன், ஢ஜதி பஜிக்கிறானே, ச: அவன், ஸு-
 நிதலே ஸூதலத்தில், வாஶீசானாமபி வாஶீசவர்களுக்கும்,
 ஶுரூ: மேலானவனாயும், ஸுஜே: ஶயிக்க முடியாதவனாயும், ஸ்யாத்
 ஆவான்.

ஸ்ரீ தத்தகுருவை தனது நாவில் இருத்தி உபாஸிப்பவனுக்கு திறமையுள்ள வாக்குவன்மையுண்டாகுமென்பது கருத்து.

समुद्यद्दालार्कायुतनिभशरीरे मुनिवरं

स्थितं बीजे मारे त्रिदशपति गोपातिरुचिरे ।

हृदित्वां यः पञ्चायुधकरमिति ध्यायति सदा

स एवाहं नूनं स भवति जगन्मोहन करः ॥ २२

சமூத்யத்காலர்காயுதநிபசரீரே உதித்த பகிளையிதம் பாலகுரியனுக்கொப்பான சரீரமுடைய, த்ரிதசபதி கோபாதி ருசிரே இந்திர கோபம் போல் அழகாயுமிருக்கிற, மாரே வீடு காம பிஜஸ்தாணத்தில், சித்த வீற்றிருப்பவரும், முனிவர் ரீஷி ச்ரோஷ்டருமான (உம்மை) பஞ்சாயுதமिति சங்கம், சக்ரம், கதை, கத்தி சார்ங்கம் என்ற ஐந்தாயுமுள்ளகையனாக, ய: எவனெருவன், ஹ்ரி மனதில், சதா இடைவிடாமல், ஧்யாயதி தியானிக்கிறானே, ச எவாஹ் அவனே நான் என்ற தியான பலத்தால், ஜகந்மோஹநகர: உலகத்தையே மோகிக்கச் செய்பவனாக, பவதி ஆகிறான், நூநம் நிச்சயம்.

ஸ்ரீ தத்தகுருவை ஸௌந்தர்யமுள்ள மூர்த்தியாக தியானிப்பவன் மன்மதனுக்கொப்பாக ஆகிறான்.

निधिविशेषां त्वं निजचरण पद्मद्वयवतां

शरण्यश्चार्तानां चकित हृदयानामभयदः ।

वरेण्यः साधूनां वरदइति वा कामितधियां

भवत्सेवा जन्तोः सुरतरुसमानाऽनुफलति ॥ २३

निज चरणपद्मद्वयवतां உமது திருவடித் தாமரையினை
பை தியானிக்கின்ற, विश्वेषां எல்லோருக்கும், त्वं நீர்,
निधिः புறையல் போன்றவர், आर्तानां கஷ்டப்பட்டவர்க
ளுக்கு, शरण्यः அடைக்கலமானவர், चकित हृदयानां பயந்த
மனதுடையவர்களுக்கு, अमयदः அபயத்தை அளிப்பவர்,
साधूनां ஸாதுக்களுக்கு, वरेण्यः வரிக்கத் தகுந்தவர், कामित-
धियां பயனை விரும்புகிறவர்களுக்கு, वरदः இஷ்டத் தை
கொடுப்பவர், भवसेवा உம்முடைய ஸேவையானது, जन्तोः
ஜீவர்களுக்கு, सुरतरु समानः கல்பதருநிகராக, अनुफलति
இடைவிடாது பலிக்கின்றது.

ஸ்ரீ தத்த குருவின் ஸேவையே ஸர்வாபிஷ்டங்களை
யும் அளிக்கவல்லதென்பதாம்.

यथावै पाञ्चली नटति कृहकेच्छानुसरणं

कुलालेन भ्रान्तं भ्रमति च सकृच्चक्रमनिशम् ।

तथा विश्वं सर्वं भवति मनवश्चानु गुणिताः

स्वतन्त्रः को वाऽस्ते वद पर सुरेश त्रिभुवने ॥ २४

பாஞ்சாலி பொம்மையானது, कृहकेच्छानुसरणं ஸூத்ரா
நாஸுடைய இச்சையை அனுசரித்து, यथा எப்படி, नटति
சூடுகிறதோ, चक्रं, சுக்கிரமானது, सकृत् ஒரு தடவை,
कुलालेन குயவனால், भ्रान्तं சுற்றப்பட்டு, अनिशं எப்பொழு
தும், (यथा) भ्रमति எப்படி சுழலுகிறதோ, तथा அப்படியே,
सर्वं ஸமஸ்தமான, विश्वं உலகமும், मनवश्च பதினான்கு

மனுக்களும், भवति உம்மிடத்தில், अनुगुणिता: சேர்க்கப் பட்டிருக்கிறார்கள், हे पर सुरेश மேலான தேவ தேவனே, त्रिभुवने மூவுலகத்திலும், स्वतन्त्रः ஸ்வதந்திரன், कोवा யார் தான், आस्ते இருக்கிறான்.

உலகமனைத்தும் ஸ்ரீ தந்த குருவினது அருளாலேயே இயங்குமென்பதாம்.

त्वयाऽऽज्ञप्तो धाता सृजति जगदीशोऽपि हरते

हरिः पुष्पातीदं तपति तपनो वाति पवनः ।

धरां साद्रिद्वीपां वहति भुजगानामधिपतिः

सुराः सर्वे युष्मद्भयपरवशा बिभ्रति बलिम् ॥ २५

त्वया உம்மாலேயே, आज्ञप्तः உத்திரவிடப்பட்டு, धाता பிரம்மதேவன், जगत् உலகத்தை, सृजति படைக்கின்றான், ईशोपि ருத்திரானும், हरते ஸம்ஹரிக்கின்றான், हरिः விஷ்ணுவும், ईदं இவ்வுலகத்தை, पुष्पाति ரக்ஷிக்கிறான், तपनः சூரியன், तपति பிரகாசிக்கிறான், पवनः காற்று, वाति வீசுகிறான், भुजगानां அபிபதி: ஸர்ப்பங்களுக்கு ராஜாவான ஆதிசேஷனும், साद्रि द्वीपां करां மலைகளும் துவிபங்களும் டங்கிய பூமியை, वहति சுமக்கிறான்(सर्वे ஸமஸ்தமான, सुराः தேவர்களும், युष्मद्भय உம்மிடம் பயத்தினால், परवशा: பரவசர்களாக, बलिं கப்பத்தை, बिभ्रति அளிக்கின்றனா.

தந்த குருவின் ஆக்ஷேபினால் ஸமஸ்த தேவர்களும் தத்தம் கார்பங்களை செய்து வருகின்றார்களென்பது.

स्वयं मुक्तेः पार्श्वं त्वकृतसुकृतं मां नयति चेत्
 भवान् सत्यं कावा तव चरणपङ्केरुह रतिः ।
 हरेत् पापौघं नः शुभमपि जहातीति च धिया
 भवन्त्याशाब्द्धाः सकलमपि धातुर्वंशमहो ॥ २६

அகூத சுகூத புண்ணியம் செய்யாத, மா என்னை, முக்தை:
 மோகூதத்தினுடைய, பார்வ் சமீபத்திற்கு, சுவய் தானாகவே,
 மவான் ஈர், நயதி சேத் அழைத்துச் செல்லீரானால், சத்ய் உண்
 மை (எங்கே), தவ உம்முடைய, சரண பङ्கேரூஹ ரதி: திரு
 வடித் தாமரையில் பக்தியானது, கா வா ஏது, சா அது,
 ஓபௌபௌ பாபக்குவியலை, ஹரேத் பரிசளிக்கும், ந: எ ன் க ளு
 டைய, சூபமபி புண்ணியத்தையும், ஜஹாதி அழித்துவிடும்
 இதி வியா என்ற புத்தியோடு, அாசாபுடா: சூசை கொண்ட
 வர்களாய், மவந்தி இருக்கின்றார்கள், சகலமபி அனைத்தும்,
 தாது: ஈசனுடைய, வர்ஷ் அதீனம், அஹோ சூச்சர்யம்.

உம்முடைய சரண பக்தியில்லாது துஷ்கிருத்தியா
 யே செய்து வரும் என்னை அனுக்ரஹித்து முக்தி அளித்
 தீரானால் பக்தி மார்க்கத்தில் ஜனங்களுக்கு சரத்தை குறை
 யும் சூதலால் அது தகாதென்பது.

प्रधानं वाकर्म स्थिति विलय सर्गेऽलमिति चेत्
 जडत्वात्क्षीणत्वात् कथमुचितमेतन्निगदितुम् ।
 तयोरीशेऽनीशे भवति जगदुत्पत्ति स्थितिलया-
 वनान्यासन् ब्रह्मन्निव वदति शास्त्रं श्रुतिरपि ॥ २७

हे ब्रह्मन् ओ परम्पொருளே, प्रधानं குணத்திரய வடி
 வமான பிரகிருதியாவது, कर्म தன் பூர்வ கர்மாவாவது,
 स्थिति विलय सौ ஜகத்ரகூடணம், வயம், ஸ்விருஷ்டி இவை
 களில், अलं போதுமானது, इति चेत् என்பார்களானால்,
 जडत्वात् ஜடமானதினாலும், क्षीणत्वात् அநித்யமானதினாலும்,
 एतत् இவ்விஷயம், कथं எப்படி, निगदितुं சொல்வதற்கு
 पचितं யுத்தமாகும், तयोः அவ்விரண்டிற்கும், ईशे அதி
 பதியாயும், अनीशे தனக்கு மேல் நியாமகனற்றவருமான,
 भवति உம்மிடத்தில், जगदुत्पत्ति विलया वनानि உலகத்தின் உத்
 பத்திலயம் ரகூடணம் இவைகள் யாவும், आसन् உண்டாயின,
 इति என்று, शास्त्रं சாஸ்திரங்களும், श्रुतिरपि வேதங்களும்
 वदति கூ.

ஸாங்கியர்கள் கூறும் பிரதான காரண வாதமும் மீமாம்
 ஸகர்கள் கூறும் கரும காரணத்தின் வாதமும் சரியன்று
 சித்ரூபமான நின்ஸ்வரூபமே நிகில ஜத்துக்கும் விவர்த்தோ
 பாதானமென்பதாக உபநிஷத்துகளில் முடிவு,

भवत्सेवाजंतोर्भवदवहुताशांबुदनिभा

महामोहध्वान्तप्रतिहतमतेर्दीपकलिका ।

सुधावर्षिष्येवावहितमनसां निर्ममनृणा-

मुपाध्याये ब्रह्मप्रवचनविधानेऽतिचतुरा ॥ २८

भवत्सेवा உமது சேவையானது, जन्तो: ஜீவர்களுக்கு,
 भवदवहुताशाम्बुदनिभा ஸம்ஸாரமாகிற காட்டுத் தீக்கு மேகம்

போன்றது, महा मोहध्वान्तप्रतिहतमते: பெரிய அஞ்ஞானமாகிற, இருளால் தடுக்கப்பட்ட புத்தியையுடையவனுக்கு, दीपकलिका தீப ஜ்வாலை போலும், अवहितमनसा ஒரு வழிப்பட்ட மனதையுடைய, निर्ममनृणां மமதையில்லாத மனிதர்கட்கு, सुधाकर्षिणी அமுதத்தைப் பொழிவதாகும், उपाध्याये ஆசானிடத்தில், ब्रह्मप्रवचन விधाने பிறும்மோபதேசம் செய்வதில் अति चतुरா மிகவும் சாமர்த்தியமுள்ளது.

தத்த குருவின் ஸேவைபானது பவபயத்தைப் போக்கியும் அஞ்ஞான இருளை நீக்கியும், யோகிகளுக்கு அமுதமழையை வர்ஷித்தும், உபாத்யாயர்களுக்கு உபதேச உண்மையை அளிக்கவும் வல்லதாக விளங்குகிறது.

अवज्ञायै लोके बहुपरिचितिः प्राकृतमतिः

निरस्यापो गाङ्गीः प्रसरति यथा वाल्पतटिनीम् ।

विशुद्ध्यर्थं तद्वत् सकलपुरुषार्थैकफलदं

भवन्तं हित्वान्यं भजति गुरुमाशापरवशः ॥ २९

लोके உலகத்தில், बहुपरिचितिः அதிகப்பழக்கமானது

அனாதாவுக்கே (காரணமாம்), प्राकृतमतिः மந்த புத்தியுள்ளவன், गाङ्गीः கங்கையினுடையதான, अपः ஜலங்களை, निरस्य திரஸ்கரித்துவிட்டு, अल्पतटिनीम् ஓர் சிறிய நதியை, यथा प्रसरति எப்படி நோக்கிச் செல்கிறானோ, तद्वत् அது போல், सकलपुरुषार्थैक फलदम् ஸகல புருஷார்த்தங்களைபுமளிக்கவல்ல, भवन्तं உம்மை, हित्वा விட்டுவிட்டு,

आशापरवशः श्रुतेः मेघविट्टवक्राक्षम्, अन्यं वेदेनोक्त
वक्ष्ये, गुरुं श्रुत्वा यत्नतः, भजति अदिक्रान्ते.

அதிகப் பழக்கத்தால் பதார்த்தங்களில் அனாதரவு ஏற்படும். கங்கை கமையிலுள்ளவன் அதை அவமதித்து வேறு நதிக்கு ஸ்நானம் செய்யச் சொல்கிறான். அது போல் ஸமீபத்திலேயே ஆதம் ஸ்வரூபமாயிருக்கிற உம்மை மதியாமல் வேறு குருவை யடைகிறார்கள் என்பதாம்.

निमील्यासिद्वन्द्वं निगमनिरतो निश्चलमनाः

प्रकाशन्तं दृष्ट्वा त्रिभुवनमुदं ज्ञानपरया ।

ललाटेधोमुख्या रसजनितदिव्याञ्जनधरं

स्मरेद्यस्त्वां योगी भवति निधिसिद्धयोरधिपतिः ॥३०

அசிவ்ஹ் இரு கண்களையும், நிமிரய முடிக்கொண்டு, நிगमनिरतः வேதாந்தத்தில் தாற்பார்யத்துடன், निश्चलमनाः அசைவற்ற மனதுடன், ज्ञानपरया ஞானத்தினால் உத்க்ருஷ்டமான. दृष्ट्वा பார்வையினாலே, प्रकाशन्तं பிரகாசிக்கிறவனும், त्रिभुवनमुदं முவுலகத்திற்கும் ஆனந்த ரூபனும், ललाटे நெற்றியில், रसजनित दिव्यां जन धरं ரஸனித்தமான திவ்யம்மை தரித்தவருமான, त्वां உம்மை, अधो मुख्या பிரத்யக் திருஷ்டியால், यः யாதொருவன், स्मरेत् ஸ்மரிப்பானோ, सः योगी அந்த யோகி, निधि सिद्धयोः நிதிகட்கும் ஸித்திக் கட்கும், अधिपतिः அதிபதியாக, भवति ஆகிறான்.

ஸ்ரீ தந்த குருவை ஸித்தாஞ்சனதராக தியானித் தால் நவநிதிகளுக்கும், அஷ்டமாஸித்திகளுக்கும் அதிபதி பாவான்.

महामायासंत्राक्षरकमलपद्मासनयुतं
 महानीलच्छायं मधुमुदितयोगिन्यभिवृतम् ।
 दधानं सद्गन्धासितकनकगोक्षीर तिलकं
 मुने यस्त्वां पश्येद्भवति सकलादृश्यकतनुः ॥ ३१

हे मुने ஓ மகரிஷியே, महामाया संत्राक्षर மகாமாயா
 மந்திரத்தின், कमल पद्मासनयुतं அக்ஷரங்களாகிற தளங்களை
 பத்மாஸனத்திலிருப்பவரும், महानीलच्छायं இந்திர நீல
 மணி போல் சியாமள வர்ணரும் மधुमुदित योगिन्यभिवृतं
 மது பானத்தால் களிப்படைந்த யோகிகளால் சூழப்பட்ட
 வரும். सद्गन्धासितकनकगोक्षीर तिलकं நல்ல வாஸனை யு ள் ள
 ஸ்வர்ண மயமான கோக்ஷீரத்தினாலாகிய திலகத்தை,
 'தரித்தவருமான, त्वां உம்மை, यः யாதொருவன், पश्येत्
 பார்க்கிறானே, सः அவன், सकला दृश्यकतनुः ஒருவராலும்
 காண முடியாத சரீரம் உடையவனாக, भवति ஆகிறான்.

மாயா பிஜ பத்மாஸனத்தில் வீற்றிருக்க நெற்றியில்
 ஸிந்தூர திலகமணிந்து யோகினி கணத்தால் சூழப்பட்டு
 இந்திர நீலமணி வர்ணமான. ஸ்ரீ தத்த குருவை தியானிப்
 பவன் ஒருவர் கண்ணுக்கும் தென்படாமல் விளங்குகி
 றான்.

सुधाधारे हेतौ सकल जगतां स्वर्णकलिते
 सिताम्भोजे तेजोधिक तपनबिम्बे श्रुतितनौ ।
 मणिप्रोते पीठे निखिलसुरवृन्दैः परिवृते
 स्थितं त्वामारोग्यं स्मरति हृदि तस्यामृतमयम् ॥ ३२

சுதாபாரே அமிர்தத்திற்கு ஆதாரமாயும், सकल जगतां
ஸமஸ்த உலகங்களுக்கும், हेतौ காரணமாயும், श्रुति तनौ
வேத மூர்த்தியாயுமிருக்கிற, तेजोविक तपनविबे ஒளி மிகுந்த
சூரிய பிம்பத்தில், स्वर्ण कलिते தங்கத்தாலிழைக்கப்பட்ட
தாயும், मणि प्रोते ரத்னங்கள் பதிக்கப்பட்டயுமிருக்கிற,
सिताम्भोजे வெள்ளைத் தாமரையில், निखिल सुरवृन्दै: ஸமஸ்த
மான தேவ ஸமூகங்களும், परिवृते சூழப்பட்டதாயும் இருக்
கிற, पीठे ஆசனத்தில், स्थितं வீற்றிருக்கிற, अमृत समयम्
அமிருத மயமான, त्वां உம்மை, यः பாதொருவன், हृदि
மனதில், सरति ஸ்மரிக்கிறானே, तस्य அவனுக்கு, आरोग्यं
ஆரோக்கியமுண்டாம்.

ரிய மண்டலத்தில் பத்மாஸனத்தில் தேவ கணம்
சூழ அமிருத மயமாக ஸ்ரீ தத்த குருவை தியானி க் க
ஆரோக்கியம் ஸித்திக்கும்.

परत्रादाता चेद्भवति न ददात्यैहिकसुखं

ददात्ये तत्सौख्यं वितरति न चाभुष्मिक सुखम् ।

भवत्सेवा जंतोरिह परसुखप्राभवकरी

सुराणामन्येषामनुसरणमात्मैक्यमकरोत् ॥ ३३

अन्येषां உம்மைத் தவிர வேறான, सुराणां தேவர்களு
டைய, अनुसरणं வழிபாடானது, परसिन् பரலோகத்தில்,
दाता चेत கொடுக்குமேயானால், ऐहिक सुखं இ க லோ க
சுகத்தை, न ददाति एव கொடுக்காது, एतत्सौख्यं இகலோக

செளக்யத்தை, ददाति கொடுக்குமேயானால், அமுஷ்மிக சுவ்
 பாலோக சுகத்தை, न वितरति கொடுப்பதில்லை, जन्तो: மனி
 தனுக்கு, भवत्सेवा உமது சேவையானது, इहपरसुखप्राभवकरी
 இம்னம் மறுமை சுகத்தையளிக்கவல்லது (அ த ன ல்)
 आत्मैक्यं ஆத்மா ஏகமென்பதை, अकरोत् தெளிவாக்கியது.

மற்ற தெய்வங்கள் வழி படுகிறவர்களுக்கு இம்மை
 யிலோ மறுமையிலோ ஒரு பயனையே கொடுக்கும். ஸ்ரீ
 தத்த குருவின் உபாஸனையானது இருவித பயனையுமளிப்ப
 தால் ஆத்மா ஏகனே என்பதை ஸ்திரப்படுத்துகிறது.

जटी वल्की क्वापि क्वचिदपि सुभूषाम्बरभृती

क्वचिद्भूत्यालिप्तः क्वचिदपि सुगन्धाङ्किततनुः ।

क्वचिद्योगी भोगी क्वचिदपि विरागी विहरसे

बहु ज्ञाना ज्ञातुं तव गतिमशक्ताश्च मुनयः ॥ ३४

ஜீர், க்வாபி ஒரு சமயம், जटी ஜடாதாரியாயும்,
 वल्की மாவுரிதாரியாயும், क्वचिदपि ஒரு சமயம், सुभूषाम्बर-
 भृती அழகிய ஆடையாபாணங்களணிந்தவராயும், क्वचित्
 ஒரு தடவை, भूत्या பஸ்மத்தால், अलिप्त (तनुः) பூசப்பட்ட
 சரீரமுடையவராயும், क्वचिदपि ஒரு சமயம், सुगन्धाङ्किततनुः
 பரிமள சந்தனத்தால் பூசப்பட்ட திருமேனியுடையவராயும்,
 क्वचित् ஒரு சமயம், योगी யோகியாயும், क्वचित् ஒரு சம
 यम्, भोगी இன்பநுகர்பவனாயும், क्वचित् ஒரு சமயம், विरागी
 வைராக்யமுள்ளவராக, विहरसे சஞ்சரிக்கிறீர், बहु ज्ञाना:

மிகுந்த அறிவுள்ள, முனய: ச மகரிஷிகளும், தவரீர் உமது
நிலையை, ஶாது அறிவதற்கு, அஸ்தா: சக்தியற்றவர்கள்.

ஸ்ரீ தத்த குரு பல்வேறு காலங்களில் பல்வேறு வடி-
வுடனிருப்பதால் முற்றறிந்த முனிவர்களும் அறிய முடி-
யாது என்பதாம்.

विशुद्धं चैतन्यं क्वचन जडवत्क्वापि सकला-

गमज्ञोऽप्यज्ञाता विहरसि कदाचिद्बहुविधः ।

ऋषिभ्यस्त्वं तत्त्वं परममुपदेष्टासि विततं

चरित्रं ते वेत्तुं चतुरधिकवक्ता न चतुराः ॥ ३५

த் ஶீர், விசுத்த சைந்ய் நிர்மல ஞான ஸ்வரூபமாயும்
கவசன ஒரு பொழுது, ஜடவத் ஜடன் போலும், கவசன ஒரு
சமயம், சகலாஶ்ரீ: ஸகல சாஸ்திரங்கள் அறிந்தவராயும்
கவசபி இன்னொரு சமயம், அஜாநா அக்ஞானி போலும்,
கடாசித் ஒரு சமயம், பஹுவித: பலவிதமாயும், விஹரி ஶீலை
செய்கிறீர், த் ஶீர், ஶ்ரீபி: நிஷிதருக்கு, பரம் மேலான,
தத்வத்தை, உபதேஸிக்கின்றீர், விரதம் விஸ்
தாஸமான, தே சரித்ரம் உமது சரித்திரத்தை, வேது அறிவ
தற்கு. சதூரதிகவக்தா: நான்குக்கு மேற்பட்ட முகமுடைய
வர்களும், ந சதூரா: ஸமர்த்தரல்ல.

அநேக ரூபத்துடனிருக்கும் ஸ்ரீ தத்த குருவின் ஸ்வ
ரூபத்தை பிறும்மாசிகளும் அறியார்கள் என்பது.

मणिर्वा मन्त्रो वा विविधविमलैश्वर्यमपि वा
 महायोगोष्ठाङ्गाम्यसनविहितो वा त्रिभुवनम् ।
 समर्थं चैकैकं प्रभवति वशीकर्तुमधिकं
 स्थितं त्वथ्येवेदं तव किमुत लोकैकवशता ॥ ३६

மணிர்வா மணியாவது, மन्त्रோ வா மந்திரமாவது, விவித-
 விமலै ஸ்வர்யமபி வா காணாவித சுத்தமான அணிமாதி, ஐசுவ-
 ரியமாவது, அஷ்டாங்காம்யாசனவித: அஷ்டாங்காப்பியாஸத்தினால்
 பிரஸித்தி பெற்ற, महा योगो வா பெரிய ராஜயோகமோ
 एकैकं ஒவ்வொன்றும், त्रिभुवनं மூவுலகத்தையும், वशीकर्तु
 வசப்படுத்துவதற்கு, समर्थ சாமர்த்தியமுள்ளது, प्रभवति
 வல்லமையுள்ள, त्वयि உம்மிடத்தில், ईदं இவையனைத்தும்,
 स्थितमेव நிலைத்திருக்கிறது, तव உமக்கு, लैशताकैकव உலகத்தை
 வசப்படுத்தும் தன்மை, किमुत சொல்ல வேண்டுமா?

மணி மந்திரம் அணிமாதி ஸித்திகள் அஷ்டாங்க
 யோகம் முதலான ஒவ்வொன்றுமே உலகத்தை வசீகரணம்
 செய்யும். இவ்வனைத்தும் குடிக்கொண்டிருக்கும் ஸ்ரீ தத்தரி
 டம் உலகவசீகரணம் பூர்ணம் எஸ்பது கேழ்ப்பாஸேன்.

सरस्वत्याधारस्थितमरुदतिप्रेरितपरां
 नृपो धारां मित्वा रसकमलवासाधिपपुरि ।
 परं तेजोरूपं सकलभुवनालोकनिरतो
 भवन्तं सद्योगात्परम समवेतं मुनिपतिः ॥ ३७

हे परम ॐ ब्रह्मस्य, नृपः कार्त्तवीर्य्यन्, सरस्वत्याधार-
 स्थितमरुदतिप्रेरितपरां वाक्कथेयं प्रीडत्तिल् प्रीरुक्कत्तिल्
 ब्रह्मब्रह्मन्, धारां अमृतं त्रास्य, भित्त्वा पृथक्
 तुक्कत्तिल्, रसकमलवासधिपपुरि मृदुमानं पद्मत्तिल्
 वल्लिक्किल् प्रीरुक्कत्तिल् प्रीरुक्कत्तिल् प्रीरुक्कत्तिल्
 सकल भुवना लोकानरतः समस्तं पुनश्चक्रीयं पार्त्तु
 मानन्तत्तुल्यं, मुनिपतिः मनसैः प्रीरुक्कत्तिल्, परं प्रीरुक्कत्तिल्
 प्रीरुक्कत्तिल्, तेजो रूपं प्रीरुक्कत्तिल्, समवेत्तं प्रीरुक्कत्तिल्
 करुणामात्रं प्रीरुक्कत्तिल्, भवन्तं प्रीरुक्कत्तिल्, सद्यः
 प्रीरुक्कत्तिल्, अगात् प्रीरुक्कत्तिल् प्रीरुक्कत्तिल्.

கார்த்தியாயார்ஜுனன் ஸ்ரீ தத்த குருவை திபானம்
செய்த மகிமையினால் ஜீவன் முக்தனைனென்பதாம்,

अपां तत्त्वं हंसं सकलभवदेवे जलरुहे
तडिद्भास्वदीप्ति प्रकटदलषट्के सुललिते ।
परं स्वाधिष्ठाने रुचिरतररूपं निरूपमं
स्थितं ध्यायेत्त्वां यो मदनसमरूपो विजयते ॥ ३८

स्वाविष्टाने ष्ववातिஷ्टानம் என்ற சக்கரத்தில், तटि-
 द्वास्वदीसिपकटदलषट्के மின்னல்போலும் சூரியன்போலும் பிர-
 காசிக்கின்ற ஆறு தளங்கையுடைய, சுலலித மிகவும்
 அழகான, சகல பவதேவ ஸமஸ்த காரணமாய்ப் பிரகாசிக்-
 கின்ற, ஜலருஹே தாமரைப்பூவில், स्थित ஹிற்றிருப்பவரும்,
 ईसं ஹம்ஸ ரூபமாயும், परं கிரேஷ்டமாயும், रुचिरतर ரூப்

மிகவும் அழகான வடிவமுள்ளவனும், நிஃபம் ஒப்பற்ற வருமான, த்वां உம்மை, ய: யாதொருவன், ध्यायेत् தியானிப்பானே, ச: அவன், मदनसमरूप: மன்பதனுக்கு ஒப்பான அழகுள்ளவனாக, विजयते விளங்குகிறான்.

ஸ்ரீ தத்த குருவை ஸ்வாதீஷ்டான சக்கரத்தில் ஹம்ஸ ரூபமாக த்யானிப்பவன் மன்மதனுக்கு ஸமமான கார்த்தியை யடைவான்.

परीतं त्वां विष्णो हुतवहनमायाविलसिते
सरोजे नीलामे मणिरचितपीठे मणिगृहे ।

महासिद्धैः कल्पद्रुमवरतले स्वर्णनिचयम्

प्रवर्षद्भिः सस्यात्परमतनुभूतिः स्मरतियः ॥ ३९

हे विष्णो ஓ விஷ்ணுவே, हुतवहनमायाविलसिते அக்னி சக்ரத்தாலும் மாபா சக்கரத்தாலும் பிரகாசிக்கின்ற, नीलामे நீல கார்த்தியுள்ள, मणिरचित पीठे ரத்னங்கொலிழைத்த பீடத்தில், मणि गृहे ரத்ன கிருஹத்தில், कल्पद्रुमवरतले கல்ப விருக்ஷத்தின் மூலத்தில், स्वर्ण निचयान् தங்கக் குவியல்களை, प्रवर्षद्भिः வருஷிக்கின்ற, महासिद्धैः ஸித்தேசுவரர்களால், परीतं சூழப்பட்ட, त्वां உம்மை, य: யாதொருவன், स्मरति தியானிக்கிறானே, स: அவன், परमतनु भूति: மிகவும் அளவற்ற செல்வமுடையவனாக, स्यात् ஆவான்.

ஸ்ரீ தத்த குருவை கல்ப விருக்ஷத்தடியில் ஸித்தேசுவரர்களால் கனகாபிஷேகம் செய்யப்படுவதாக தியானித்தால் அளவிலாச் செல்வமுடையான்.

मरुत्ताराभ्रामे कनकरुचि पद्मे श्रुतिमयं
 प्रसुं लोकातीतं निखिलनिगमावेद्य चरितम् ।
 भजन्ते ये त्वां ते सुदृढतरतादात्म्यकदृशा
 चिदानन्दं मायागुणविरहितं यान्ति परमम् ॥ ४०

मरुत्ताराभ्रामे मருத்துகள், நகூத்திரங்கள் மேகம் இவை
 களுக்கு சமமான (அல்லது) காற்பத்தொன்பது இருபத்
 தேழு பூஜ்யம் என்ற எண்ணிக்கையுடைய, கனகருசி பத்மே
 ஸ்வர்ண கர்ந்தியான தாமரையில், ஶ்ருதிமயம் வேத வடிவமா
 யும், ப்ரசு ஸர்வ சக்தனாயும், லோகாதிதம் உலகங்ளுக்கு
 மேலானவனாயும், நிஶில நிஶமாவுத்யவரிதம் ஸமஸ்த வேதங்
 களாலும் அறிய முடியாதவனுமான, த்வம் உம்மை, யே எவர்
 கள், ப்ஜந்தே சேவிக்கிறார்களோ, தே அவர்கள், சுதூதரதா-
 தாம்யக க்ருஷா ஸ்திஶமான ஐக்ய புத்தியினால், மாயாஶுண ரஹிதம்
 மாயா குணங்களற்ற, ப்ரம்மேலான, சிதானந்தம் சிதானந்த
 ரூப பிஶம்மத்தை, யான்தி அடைகிறார்கள்.

தத்த குரு இல்வாறு தியானம் செய்பவருக்கு ஞானத்
 தை கொடுத்து மோகூத்தையும் அளிப்பார் என்பது
 கருத்து.

सुधा शुद्धे व्योम्नि दुहिणरमणीबीजलसिते
 विशुद्धाभोजान्ते सुरनरवगाद्यन्तरहितम् ।
 भवन्तं भावोत्थैः कृसुममुखपूजोपकरणैः
 समर्हल्लोके नाऽद्वितय परमं ब्रह्मभजते ॥ ४१

சுபாசுதே அமிருதத்தால் சுத்தமான, துஹிரமணிவீஜ-
 லசுதே ஸாஸ்வதீ பீஜத்தினால் பிரகாசிக்கின்ற, விசுத்தா-
 மோஜாந்தே சுத்தமான தாமரைப்பூவில், வ்யோமி ஆகாயத்தில்,
 சூரனவாசாந்த ரஹித தேவர்கள், மனிதர்கள், பக்ஷிகள் முதலா
 னவர்களின் மனதில் விளங்குகிற, பவந்த உம்மை. பாவஸ்தை:
 பாவனா மயமான, குசுமமுக பூஜோபகரணை: புஷ்பம் முதலான
 பூஜோபகரணங்களால், சமர்ஹ் பூசிக்கின்ற, நா மனிதன்.
 லோகே உலகத்தில், அத்வித்ய பரம் இரண்டற்றதாயும் மேலான
 துமான, ப்ரஹ்மி பிருமம்மத்தை, பஜதே அடைகின்றான்.

ஸ்ரீ தத்த குருவை ஸாஸ்வதீ பீஜத்துடன் தகரா
 காயத்தில் ஹ்ருதய புண்டரீகத்தில் ஸகலாந்தரியாயியாக
 தியானிப்பவன் பிருமம்மாயுஜ்யமடைகிறான் என்பது.

तडिलेखाशोचिर्द्विदल कमले भासि परमो

महायुक्तानां गोनलशशभृतो क्षीणि भवतः ।

अशेष स्रोतःसु प्रसृतचितिरूपोङ्गकनकः

श्रुतिप्राणोष्ठाङ्गप्रगुणितकलापीठ निलयः ॥ ४२

திடல கமலே இரண்டு இதழ் தாமரையில், தடிலேகாசோசி:
 மின்னல் கொடி போன்ற காந்தியுடன், அசேசசோதஸு ஸமஸ்த
 மான விஷயங்களிலும், ப்ரஸூதசிதி ரூப: வியாபித்த ஞானரூப
 னாகவும், அங்கனக: பொற் பிழம்பான அங்கங்களுடன்,
 ஸ்ருதிபிராண: வேதங்களை ஜீவனாக உடையவனும், அஸ்தாங்கப்ரகுணித-

க்லாபீத நிலய: அஷ்டாங்கங்களில் விதிக்கப்பட்ட வித்யா
பீடத்தை உடையவனாகவும், மஹா யுக்தானா மஹா யோகிக
னாகும், பரம: மேலானவனாக, பாசி சோபிக்கிறீர், பவத்
உமக்கு, ஸோனலசஸ்புத்: ஸூரியன், அக்னி, சந்திரன் இவர்கள்
அக்ஷிணி நேத்திரங்களாகும்.

ஸ்ரீ தத்த குரு கிராட் ஸ்வரூபமாக ஸர்வத்திலும் பிர
காசிக்கிறார் என்பதாம்.

क्वचिद्रुहं जिह्वा क्वच गुदकमन्यत्र कविता
क्वचिद्वागन्यत्र श्रुतिरपरतो लोचन युगम् ।
समाकार्षन्त्यात्मानमिव बहुभार्याः प्रलुभिता-
स्ततो ध्यातुं स्थातुं कथमपि न शक्तस्तव पदम् ॥ ४३

क्वचित् ஒருபுறம், ருஹ் குய்ப இத்திரியமும், க்வச ஒரு
புறம், ஜிஹ் னாக்கும், க்வச ஒரு புறம், குடக குதம்
என்ற இத்திரியமும், அன்யத்ர மற்ருகு புறம், கவிதா கவித்
தவமும், க்வச ஒரு புறத்தில், வாக் வாக் இத்திரியமும்,
அன்யத்ர மற்ருகு புறம், ஸ்ருதி: கரோத்ரோத்திரியமும், அபரத்:
வேருரிடத்தில், லோசன யுக் இரு கண்களும், ஆத்மன
தன்னை, ப்ரலுபிதா: பேராசைபுள்ள, பஹுபார்யா: இவ அநேகம்
மனைவிகள் போல, சமா கர்ஷந்தி இழுக்கின்றன, தத்: ஆகை
யால், ஸ்யாது நினைத்து நிற்பதற்கும், தவ பத் உ ம து

வடிவை, ஧்யாது தியானிப்பதற்கும், கथमपि ஒரு விதத்திலும், न शक्तः சக்தியற்றவனாக இருக்கிறேன்.

கர்மேந்திரிய ஞானேந்திரியங்கள் பலவித வழிகளில் சக்களத்திகளைப் போல் செல்வதால் தத்தனை தியானிக்கவும் முடியவில்லை என்று கதறுகிறான்.

अशक्तोहं स्नातुं क्षणमपि जपं कर्तुमपि वौ.

दना भावादेवातिथिजमसपर्या च न कृता ।

कुतो ज्ञानं ध्यानं स्वकृतगुरुसेवस्य मम भो

भवे देवैकाशा वसति तव भक्तत्वजनिता ॥ ४४

மோ: ஓ தத்த குருவே, அஹ் நான், ஸ்னாது பிராதஸ்னானம் செய்வதற்கு, अशक्तः சக்தியற்றவன், क्षणमपि ஒரு க்ஷணம் கூட, जपं कर्तुं ஜபம் பண்ணுவதற்கும், अशक्तः அசக்தன், ओदनाभावादेव உணவில்லாமையினாலேயே, अतिथिजन सपर्या அதிதிகளின் பூஜையும், न कृता செய்யப்படவில்லை, अकृतगुरु सेवस्य குரு சிசுருஷை செய்யாதவனான, मम எனக்கு, ध्यानं ஞானமாவது, कुतः भवेत् எங்கிரு"து வரும், तव உம்முடைய, भक्तत्व जनिता பத்தன் என்பதினுண்டான, आशा एका சூசை ஒன்று தான், वसति எனினிடம் உள்ளது,

ஸ்னானம், தானம், ஜபம் முதலியவை செய்ய முடியவில்லை. குரு சிசுருஷை கிடையாது. ஞானம், தியானம் கிடையாது. உணவுப்பொருள்களில்லாததால் அதிதி பூஜை

யும் இல்லை ஆதலால் உமது பக்தியே என்னைக் கரையேற்
றட்டும்.

अमन्दे मन्दारद्रुमवरसमीपे मणिमये

सुखासीनं पीठे सुरवरमुनीन्द्रादिविनुतम् ।

स्वहृत्पद्मे वापि स्थितमनुदिनं त्वां भजति यः

स चेहामुष्मिन्वा सकलजनपूज्यश्च भवति ॥ ४५

அமन्दே மூர்ணமான, மந்தாரத்ருமவர் சமீபே மந்தார விரு
கூத்தின் சமீபத்தில், மணிமயே ரத்ன மயமான, பீடே ஆஸ
னத்தில், சுவர்முனிந்ராதி வினுதம் தேவ சிரேஷ்டர்கள் முனி
சிரேஷ்டர்களால் துதிக்கப்பட்டு, சித் வீற்றிருப்பவனாக
வாவது, சுவஹ்ருவாபி தனது ஹிருதய கமலத்திலாவது, சித்
அமர்ந்திருப்பவனாக, அநுதிந் தினந்தோறும்; த்வம் உம்மை
ய: யாதொருவன், பஜதி பஜிக்கிறானே, ச ச அவனும்,
இஃ இவ்வுலகிலும், அமுஷ்மிந் வம் மறுவுலகிலும், சகலஜந
பூஜ்யச் சமஸ்த ஜனங்களாலும் பூஜிக்கத் தகுந்தவனாயும்,
பவதி ஆகிறான்.

ஸ்ரீ தத்த குருவை ஹிருதய புண்டரீகத்திலும் கல்பக
விருகூத்தின் மூலத்திலும் ரத்ன ஸிம்மாஸனத்தில் வீற்றி
ருப்பதாக தியானித்தால் லோக பூஜ்யனாக ஆகின்றான்.

तृणं मेरुं कुर्यात्सुरवरगिरिं वापि च तृणं

भवत्सामर्थ्यवाऽघटितघटनाप्रौढिमतनो ।

इदं जाने तद्वै पुनरपि न जानन्ति कवयोऽ-

ऽप्यहो युष्मन्माया सकलजनमोहोन्मदकरी ॥ ४६

·अघटितघटनाप्रौढिमतनो பொருந்தாதவற்றைப் பொருத்
துவிக்கும் வல்லமையுள்ளவரே, भवत्सामर्थ्य உமது சாமர்த்
தியம், तृणं புல்லையும், मेरुं மேருவாக, कुर्यात् செய்யும்,
सुरवरगिरि वापि மேரு பருவத்தையும், तृणं புல்லாக, कुर्यान्
செய்யும், इदं जाने இதை நான் அறிவேன், कवयोपि வித்
வானகளும், न जानन्ति அறிவதில்லை, युष्मन्माया உமது,
मायையானது, सकल जनमोहोन्मदकरी ஸமஸ்த ஜனங்களு
டையவும் மயக்கத்தையும், உன்மாதத்தையும் கொடுக்கவல்
லது, अहो ஆச்சரியம்.

ஸ்ரீ தத்த குருவின் சக்தியினால் கல்லும் புல்லாகும்
புல்லும் கல்லாகும். இதை யறிஞர்களும் அறியாதது அவ
ரது மாபா விலாசமே என்பது.

नटो भूयो वेषैर्वहुविध इवा भाति सगुणो

यथैकोवाकाशो घटमठगुहास्वन्तरगतः ।

यथैकं गाङ्गेयं कटकमुकुटाद्यकृतिवशात्-

तथा दत्तात्रेय त्वमपि बहुरूपस्त्रिभुवनम् ॥ ४७

हे दत्तात्रेय ஓ தத்தாத்ரேயரே, नटः நடப்பவன், वेषैः
வேஷங்களால், यथा எப்படி, बहुविध इव பலவிதமானவன்
போல, आभाति கிளங்குவானே, एकः ஒன்றான, आकाशः ஆகா
யம், घटमठगुहासु குடம், மடம், குகைகளில், अन्तरगतः உள்ளே

புகுந்ததாய்கொண்டு, சகுண இவ் குணமுள்ளது போல், அமாதி
தோன்றுமோ, ஏகம் ஒன்றான, காஜ்யம் ஸ்வர்ணமானது, கடக-
யுகுடாக்கூதிவशात् காப்பு, கிரீடம் முதலான ஆகார பேதத்
தால் வறு ரூப: பலவகைப்பட்டதோ, तथा அப்படியே
त्रयमपि நீரும், வறுரூப: நானா ரூபமாக, त्रिभुवनं மூன்று லோக
மாக விளங்குகிறீர்.

ஸ்ரீ தத்த குரு நாட்டியங்காரர் போலும், ஆகாசம்
போலும், ஸ்வர்ணம் போலும் உபாதி பேதத்தால் பேதத்
தை அடைந்துளார் என்பது கருத்து.

सहस्रांशुप्राप्ते सुरतरुसमादयेधिकतरे

विमाने हंसारुये स्थितममृतनीहारवपुषम् ।

• परीतं त्वां ध्यायेद्यदरजसमारूढमनिलैः

अशेषैराज्ञायां भवति खचरो व्योमगमनैः ॥ ४८

சகஸாங்குபிராப்தே சூரியனுக்கொப்பான, சுரதருசமாடயே கல்ப
விருக்ஷத்தை நிகர்க்க, அதிகதரே உயர்ந்த, ஹ்ஸாரூயே ஹம்ஸ
ரூபமான, விமானே விமானத்தில், स्थितं இருப்பவனும், अमृत-
नीहारवपुषम् அமுதம் போலும் பனி போலும், சீதள மேனியு
டையவனும், अरजसं ஈஜஸ்ஸம் ஈஜிதரும், आज्ञायां ஆக்ஞாசக்
ரத்தில், आरूढं இருப்பவனும், व्योमगमनैः ஆகாயத்தில் செல்
துகிற, अशेषैः ஸமஸ்தமான, अनिलैः மருத்துக்களாலும், परीतं
சூழப்பட்ட, त्वां உம்மை, ध्यायेत् தியானிப்பானாகில்,
खचरः ஆகாயத்தில் சுஞ்சரிப்பவனாக, भवति ஆகின்றான்.

தத்த குருவை மேற்கண்டவாறு தியானிப்பவர் ஆகா
யத்தில் ஸஞ்சரிக்கும் திறமையடைகிறான்.

स्थितं मूलाधारे कनकरुचि तराङ्गं हुतभुजः

शिखाभिः प्रख्याभिर्वृतमखिल तेजोरसघटम्।

धरन्तं भ्रूमध्ये प्रसृतनयनः पश्यति च यः

परं त्वां सत्यं स्यादखिलरसविद्यातिनिपुणः ॥ ४९

மூலாதாரே மூலாதார சகரத்தில், கனகருசிதராஜ் தங்க
காந்தியோடும், हुतभुजः அக்னியினுடைய, शिखाभिः ஜவாக்ஷி
களாலேயும், प्रख्याभिः காந்திகளாலும், वृतं சூழப்பட்டவா
ரும், अखिल तेजोरसघटं ஸமஸ்த தேஜஸ்ஸகனின் பூர்ண
கடத்தை, धरन्तं தரிக்கிறவனாயும் இருக்கிற, सत्यं சத்ய
ரூபமான, त्वां உம்மை, भ्रूमध्ये புருவத்தினிடையில், प्रसृत-
नयनः செலுத்தப்பட்ட கண்ணை உடையவனாய்க்கொண்டு,
यः பாடுதொருவன், पश्यति பார்க்கிறானே, सः அவன், अखिल-
रसविद्यातिनिपुणः ஸமஸ்த ரஸவாத்ந்நிலும் மிகுந்த வல்லவ
னாக, स्यात् ஆவான்.

ஸ்ரீ தத்த குருவை இவ்வாறு தியானிப்பவன் ரஸ
வாத வித்தையில் வல்லவனாவான்:

शिरः प्रान्तभ्रान्तायतकुटिलबालार्कमंतुलं

प्रदीप्तस्वर्णाढ्यारुणशतलसत्कुण्डलधरम्।

मरुत्पुत्रं लङ्काधिपतनुजनशीघ्रतकरं

स्मरैद्यस्त्वां यन्तां सकलमयभूतापहरिणी ॥ ५०

त्वां உம்மை, शिरः प्रान्तप्रान्तायतकुटिलवालार्कम् தலை
 லில் சுழலுகின்ற நீண்ட, சுருட்டையான இளஞ்சூரியனை
 உடையவனும், अतुलं ஒப்பற்றவனும், प्रदीपः स्वर्णादिवारुणशत
 लसत् குறடலவர் உருக்கிய தங்கம் போல சிவந்த குண்டலமணிந்
 தவரும், लङ्काधिपतनुजनाशोद्यतकरं சாவண குமாரனான் அகநய
 குமாரனை வதம்செய்ய கையைத்தூக்கி நிற்பவருமாயிருக்கிற,
 मरुत्पुत्रं அனுமாகுக, यः यादोत्रुवनं, सरित् தியானிப்
 பாடு, सः அவன், सकलभय भूतापहरणं ஸமஸ்தமான பயங்
 களையும் விலக்குவதில், यन्ता அடக்குபவனாக, भवति ஆவான்.

ஸ்ரீ தத்த குருவை ஹனுமாகுக தியானிப்பவன் ஸகல
 பயத்தையும் அகற்றுவான்.

गरुत्मन्तं चञ्चल कनक पक्षद्वययुतं

सुधा कुम्भोद्भास्वत्करमखिल लोकाभिगमनम् ।

अचिन्त्यं वेदैस्त्वां परममुनिनाथं स्मरति यः

स दक्षोऽसौ वादी कपटविषजन्तु प्रहरणे ॥ ५१

चञ्चलकनक पक्षद्वययुतं அழகிய அசைகின்ற பொன் நிற
 மான இரு சிறகுகளுடையவரும், सुधा कुम्भोद्भास्वत्करं அமிர்த
 கலசத்தைக் தூக்கிய கையை உடையவரும்,
 अखिललोकाभिगमनं ஸமஸ்த உலகத்தாலும் அடையத்தகுந்த
 வரும், वेदैः வேதங்களாலும், अचिन्त्यं சிந்திக்க முடியாத
 வருமான, गरुत्मन्तं கருடனாக, परममुनिनाथं பெரிய தவ
 சிரேஷ்டராயிருக்கிற, त्वा் உம்மை, यः எவன், स्मरति தியா

னிக்கிறுதே, ச அந்த, அசௌ இந்த, வாதீ மந்திரவாதி,
 ருபரவிஷயனுபஹரணே மாயை விஷ ஜந்துக்களுடைய பாதையை
 நிவர்த்திப்பதில், டக்ஷ: ஸமர்த்தனாகிறான்.

ஸ்ரீ தத்த குருவை கருடனாக தியானித்தால் பீடா பரி
 காரம் செய்யும் மந்திரவாதியாக ஆவான்.

स्मृतिं निन्दन्तं ये मनुजयुपतिष्ठन्त्यतिबलात्

कृताशा मिथ्यास्यात्प्रणतजनमन्दार भवता ।

अदत्ते दत्तत्वादमलतरचिद्गम्यविभवः

सदा दत्तात्रेयो भवसि भजतामिष्टकलदः ॥ ५२

ये எவர்கள், स्मृति அறிவை, निन्दन्त திரஸ்கரிக்
 கின்ற, मनुज மனிதனை, उपतिष्ठन् வழிபடுகிறார்களோ
 (அவர்களது) अतिबलात् பலாத்காரமாக, कृता செய்யப்
 பட்ட, आशा மனோரதமானது, मिथ्या வீணாக, स्यात् ஆகி
 விடும், हे प्रणतजनमन्दार நமஸ்கரிப்பவர்களுக்கு க ல் ப தரு
 போன்ற ஓ தத்தாத்திரேயரே, भवता உம்மால், अदत्ते
 கொடுக்காதவிடத்தும், दत्तत्वात् கொடுக்கப்படுகிறபடியால்,
 अमलतरचिद्गम्यविभव: நிர்மலமான ஞானத்தினால் அ றி ய த்
 தருந்த மகிமையுடைய நீர், सदा எப்பொழுதும், दत्तात्रेयः
 தத்த ஆத்திரேயன் என்று (பிரஸித்தியுடன்) भजतां ஸேவிப்
 பவர்களுக்கு, इष्टकलदः கோரிய பலத்தை அளிப்பவராக,
 भवसे இருக்கிறீர்.

ஸ்ரீ தத்தர் பிரத்யுபகாரத்தை எதிர்பாராமலே பக்தர்
 களுக்கு வரமளிப்பவர். ஏனைய மனிதர்கள் எவ்வளவு உப

காரம் செய்தும் பிரதிபுபகாரத்துக்கு ஸாமர்த்தியமற்றவர்கள்.

विधिं विष्णुं मायां सृणिमदनयोनिं दिनकरं
मिलित्वानङ्गेनानल्युवतियुक्तां जपति यः ।
त्वदारख्यामाख्येयां निखिलनिगमादयामखिलदां
स सम्पद्भिर्देवाधिपविभवयुक्तो विहरति ॥ ५३

விधि் பிரும்மாவையும், விष्णु் விஷ்ணுவையும், माया் மாயையையும், सृणिमदनयोनिं வஜ்ர காம பீஜத்தையும், दिनकरं சூரியனையும், अनङ्गेन காமகலையோடு, मिलित्वा கூட்டி, अनल्युवतियुक्ता ஸ்வாஹாகாரத்துடன், आख्येया பிரஸித்தி பெற்றதும், निखिलनिगमाद्यां ஸ ம ஸ த வேதங்களாலும் துதிக்கப்பட்டதுமான, अखिलदां ஸர்வாபீஷ்டத்தையும் அளிக்க வல்லதுமான, त्वदारख्या உமது காமத்தை, यः யா தொருவன், जपति ஜபிக்கிறானே, सः அவன், सम्पद्भिः ஸம் பத்துக்களால், देवाधिपविभवयुक्तः தேவேந்திரனுக்கு ஸம மான ஐகவரியத்துடன், विहरति விளங்குகிறான்.

ஸ்ரீ தத்தாத்ரேய மந்திரத்தை கடைசியாக ஸ்வாஹா காரத்துடனும் முந்தி பிரும்மா, விஷ்ணுமாயா, வஜ்ரகாம பீஜத்துடனும் ஜபிக்கிறவன் தேவேந்திரனுக்கு ஒப்பாக விளங்குவான் என்பதாம்.

परमायावाणीमदनकमलाबीजसहितं
मनुं प्रत्येकं ते जपति सततं निश्चलधिया ।

ततोऽभ्येत्यैश्वर्यश्रुतसकलविद्यानिपुणतां

वशित्वं ब्रह्मैक्यं सपदि यदि यायात्परमुने ॥ ५४

हे परமுனே ஓ ரிஷி கிரேஷ்டரே, பரமாயா வாணிமடன கமலா-
 வீரசஹிதம் சக்தி பீஜம், மாயா பீஜம், வித்யா பீஜம், காம
 பீஜம், லக்ஷ்மீ பீஜம் இவைகளுடன், தே மனு உமது மந்தி
 ரத்தை, பரமேக் தனித்தனியாக. சதத இடைவிடாமல்,
 நிஷ்ரவியா அசைவற்ற மனதுடன், ய: யாதொருவன், ஜபதி
 ஜபிக்கிறானே, ஃ அவன், தத: அதிலிருந்து, ऐश्वर्य ஐச-
 வரியத்தை, अभ्येति அடைகிறான், श्रुत सकलविद्यानिपुणतां
 வேதாந்த முன்பட ஸமஸ்த வித்தையிலும் வல்லமையையும்,
 वशित्वं ஜிதேந்திரியத்துவத்தையும், ब्रह्मैक्यं பரபிரும்மத்துடன்
 ஸாயுஜ்யத்தையும், यायात् அடைவான்.

ஸ்ரீ தத்த குருவின் மந்திரத்தை மேற்கூறிய பீஜங்க
 ளுடன் தனித்தனியே இடைவிடாது ஜபித்தால் ஸர்வ ஐச-
 வரியம்; இந்திரிய நிக்ரகம் முதலானதடைந்து ஞானத்தால்
 முக்தியடைவான்.

अविज्ञातं किञ्चित्तव जगति नास्ति प्रभवितुः

तदाविज्ञातोऽहं यदपि सकलज्ञेन भवता ।

अदृष्टं मन्येऽहं प्रतिभटमविज्ञानकरणे

मुने दत्तात्रेय प्रकुरु मयि कारुण्यमतुलम् ॥ ५५

हे दत्तात्रेय ஓ தத்தாத்ரேய மகரிஷியே, ப்ரஹித: ப்ர-
 புவான், தவ உமக்கு, ஜகதி உலகத்தில், அவிஜாத் அறியப்
 படாதது, நாஸ்தி கிடையாது, சகலஜ்ன எல்லாமறிந்த, ப்ரவதா

உம்மாலே, அஃ எனும், விज्ञातो यद्यपि அறியப்பட்டவனே யாவேன் (அப்படியிருந்தும்), अविज्ञान करणे என் விஷயம் அறியாமலிருப்பதற்கு, अदृष्टं (என்னுடைய) துரதிருஷ்டத்தை, प्रातर्भटं विरोधियाक, அஃ மன्यே நான் நினைக்கிறேன், मयि என்னிடத்தில், अतुलं ஒப்பற்ற, कारुण्यं தயவை) प्रकुरु செய்கிராக.

ஸ்ரீ தத்தகுரு ஸர்வக்ருணாதால் என்னையும் அறிந்திருப்பார். ஆயினும் என் நிலைமையை அறிந்து சுகூழிக்ராம விருப்பது பற்றி எனது துரதிருஷ்டம் இடையூறு இருக்கிறது ஆதலால் அதை யகற்றி யருள்புரிய வேண்டுமென்பதாம்.

भवत्पादाम्भोजद्वय शुभरसास्वाद चतुर-

भ्रमद्भृङ्गीसंघायित हृदय वृत्तिं कलयमाम् ।

अनाधाराधाराश्रितसुरतरो तावकजने

मुने कारुण्याब्धे प्रकुरुमयि संपत्प्रकटनम् ॥ ५६

அனாடாராடார சூதாரமற்றவர்களுக்கு சூதாரமாயும், आश्रितसुरतरो சரணமடைந்தவர்களுக்கு கல்ப விருக்ஷமாயும், कारुण्याब्धे கருணாஸாகரமாயுமுள்ள, मुने ஓ மகரிஷியே' भवत्पादाम्भोजद्वय शुभरसास्वाद चतुरभ्रमद्भृङ्गी सङ्घायित हृदय वृत्तिं உம் முடைய சரணாவிந்த மிரண்டிலும் உள்ள நல்ல சுவையை நுகர்வதில் வல்லமையுள்ள வண்டு வரிசை போல் மனோவிருத்தியையுடையவனாக, मां என்னை, करुण செய்ய வேண்டும், मयि என்னிடத்தில், संपत्प्रकटनं प्रकुरु ஐசுவரிய அபிவிருத்தியை வளரச் செய்ய வேண்டும்.

वदन्त्येकेऽपार्थो तव गतिमनेकार्थं करिणीं
 अजानन्तोऽज्ञेऽयामनधिगत तत्त्वार्थं मतयः ।
 महायोगिं ह्योके जडमतिकृते त्वं धृतवपुः
 तथा नोचेद्भक्त स्वजन परिरक्षा कथमहो ॥ ५७

महा योगिन् **மகா யோகியே**, 'अनेकार्थकरिणीं' **அனேக**
புருஷார்த்தங்களை கொடுக்கின்ற, **तव** உம்முடைய, **अज्ञेयां**
அறிய முடியாத, **रातिं** ஸ்வாபவத்தை, **अजानन्तः** அறியாத,
अनधिगत तत्त्वार्थमतयः அறியப்படாத தத்துவார்த்தத்தை,
உடைய புத்தியுள்ளவர்கள், **अपार्थो** பிரயோஜனமற்றதாக
वदन्ति சொல்லுகிறார்கள், **लोके** உலகத்தில், **जडमति कृते** மந்த,
पुத்தियुள்ளவர்களுக்காக, **त्वं** நீர், **धृतवपुः** தரிக்கப்பட்ட சரீ
रमुடையவர், **तथानोचेत्** அப்படியில்லாவிடில், **भक्तस्वजन**
रक्षा பக்தர்களுடையவும் ஸ்வ ஜனங்களுடையவும் ரக்ஷண
மானது, **कथं** எவ்வாறு முடியும், **अहो** ஆச்சரியம்.

ஸ்ரீ தத்தகுருவின் அவதாரம் நிஷ்பலமென சில மூடர்
கள் நினைக்கிறார்கள். இந்த அவதாரமே மிகவும் ஸபலம்.
ஏனெனில் இதுவே மூடர்களுக்கும் அனுகூலமானது.

स्मृतस्त्वच्छिष्यो वा जगति कृतवीर्यस्य तनयो-

ऽर्जुनो राजा चोराद्भय महिभयं वृश्चिक भयम् ।

हिनस्त्याजौ शत्रूदितमपि भयं वेति गदितं

भवेयुस्त्वच्छिष्याः किमुतहृत चोरादिक भयाः ॥५८

त्वच्छ्रयः உமது சிஷ்யான, कृत वीर्यस्य तनयः கிருத
வீரியன் புதல்வனான கார்த்தவீரியன் என்ற, अर्जुनो राजा
அரசனான கார்த்தவீர்யாரஜுனன், जगति உலகத்தில், स्मृतः
திபாவிக்கப்பட்டவனாய்க் கொண்டு, चोर भयं திருடர் பயத்
தையும், अहि भयं ஸர்ப்ப பயத்தையும், वृश्चिकभयं தேள்
பயத்தையும், आजौ யுத்தத்தில், शत्रूदितं भयमपि சத்து
ருக்களால் உண்டாகும் பயத்தையும், , हिनास्त நசிக்கச்
செய்கின்றார், त्वच्छ्रयाः உமது சிஷ்யர்கள், हत चो॥दिक
भयाः போக்கடிக்கப்பட்ட திருடர் முதலான பயத்தையுடை
வர்கள் என்பது, किमुत கேழக்கவும் வேண்டுமோ,

ஸ்ரீ தத்த குருவின் சிஷ்யர்களை ஸ்மரிப்பவருக்கே பயம்
நீங்கும். ஆகவே குருவின் மகிமை அளவற்றதென்பதாம்.

खलानां सेव्यो वा न भवसि यदाऽकिंचन नृणां

प्रियः साधूनां त्वं तव च सुहृदस्तेऽपि सुजनाः ।

मयित्वाते दीने जनन मरणाद्यैः कुरुदयां

दयावान् को वा मे भ्रमनिगड निर्मोचन विधौ ॥५९॥

खलानां துஷ்டர்களுக்கும், सेव्यः ஸேவிக்கத் தகுந்
தவனாக, त्वं நீர், न भवसि यदि ஆகவில்லைபாலால், अकिञ्च-
नानां தீனர்களான, साधूनां ஸாதுக்களுக்கு, प्रियः பிரிய
பானவரே, ते அந்த, सुजना अपि ஸர்வ ஜனங்களும், तव
உமக்கு, सुहृदः பந்துக்கள், दीने தீனனாயும், जनन मरणाद्यैः
பிறப்பு இறப்பு முதலானவற்றால், औने பிடிக்கப்பட்டவனான

புமிருக்கிற, மயி என்னிடத்தில், தயா தயவை, கुरु செய்
யும், மீ என்னுடைய, भवनिगडनिमोचन विधौ ஸம்ஸார பந்
தத்தை விலக்குவதான காரியத்தில், कोवा யார் தான்
दयावान् தயை புரிவான்.

ஸ்ரீ தத்தகுரு ஏழைக்கிழங்குபவர் நானோ பரம ஏழை
ஆதலால் அவர் ஒருவரே என்னை கைத்துக்கிவிட வேண்
டும்,

यथा माता पुत्रं सकलगुणहीनं च कुटिलं
प्रपुष्णात्यन्नाद्यै रनुदिनमतीवादर युता ।
तथा त्वं लोकानां मम च पितरावित्यभि मतं
ततस्त्रातुं दातुं फलमभिमतं चाहति विभो ॥ ६०

மாता தாயானமள், सकलगुणहीनं ஒருவித குணமும்
லாதலனும், कुटिलं வக்கிரனுமான, पुत्रं புத்திரனையும்,
अन्नाद्यै: அன்ன ஆகாராதிகளால், अनुदिनं தினந்தோறும்,
अतीवादरयुता மிகுந்த வாத்ஸல்யத்துடன் கூட, यथा எவ்
வாறு, प्रपुष्णाति போஷிக்கிறாளோ, तथा அவ்வாறே, त्वं நீர்,
लोकानां உலகங்களுக்கும், मम च எனக்கும், पितरौ தாய் தந்தை
பர்களாக, अभिमतः கருதப்பட்டவர், ततः ஆகையினால், त्रातुं
காப்பதற்கும், अभिमतं கோறப்பட்டதான, फलं பயனை, दातुं
கொடுப்பதற்கும், विभो ஏ பிரபுவே, अर्हसि தகுதியுள்ளாக்
கிறீர்.

உலகத்தில் பெற்ற தாயார்கள் புத்திரனை குணமற்றவனா
புமிருந்தும் கைவிடவாட்டார்கள். நீரோ ஜகத்துக்கு மாதா

பிதாக்களாயிருக்கிறீர். ஆதலால் உன் குழந்தையான என்னை நீர் குற்றம் பாராமல் காப்பாற்ற வேண்டுமென்ப தாம்.

जडं वाचाऽधीशं सुधियमपि मूकं च कुरुषे

रवेर्वा शीतत्वं यदि च कुरुषे दृष्टिमगतेः ।

अकर्तुं कर्तुं वा यदपि परिकर्तुं च मनुषे

तदा सर्वं कुर्याः क्वचन किमसाध्यं त्रिभुवने ॥ ६१

जडं மூடனாயும், வாचाधीशं பிருகஸ்பதியாகவும், சுபி-
யமபி புத்திமானாயும், மூகம் மூடனாகவும், கुरुषே செய்-
கிறீர், ரவ்: ஸூரியனுக்கு, ஶீதத்வம் குளிர்ச்சியையும், அகதே:
கதியற்றவனுக்கு, દૃષ્ટி பார்வைவையும், கुरुषே செய்கிறீர்,
कर्तुं செய்வதற்கும், अकर्तुं.செய்யாமலிருப்பதற்கும், अन्य-
कर्तुमपि வேறொன்றாகச் செய்வதற்கும், यदि மனுषே ஶ்லங்கல்
பிக்கிறீரானால், तदा: அப்பொழுது, सर्वं எல்லாவற்றை
யும், कुर्या: செய்கீர், त्रिभुवने மூவுலகத்தினள், क्वचन எங்கே
தான், किं எது தான், असाध्यं முடியாதது.

ஸ்ரீ தத்த குரு ஶங்கல்பித்தால் எதையும் செய்ய வல்ல
வர் ஆதலால் அவரை இடைவிடாது பஜிக்க வேண்டும்.

पुमान् यो वै युष्मच्चरण परिचर्या कृति परः

महालापस्यानाशन शयन यानानि कुरुते ।

सवै धन्यो लोके सकल जगदाराध्य महिमा

अहो भाग्यं तस्यागणितयशसः कोपि न भजेत् ॥

ய: புமான் எந்த மனிதன், யுष्मच्चरणपरिचर्याकृतिपर:
 உம்முடைய சாணஸேவையில் ஈடுபட்டவனாக, महालापस्या
 नाशन शयनयानानि பெரிய பூச்சு அபிஷேக மண்டபம் கட்டு
 தல் கைவேத்தியம் செய்வித்தல். பள்ளியறை கட்டல்
 வாகனம் செய்வித்தல் இவைகளை, कुरुते செய்கிறானே,
 स एव அவன் தான், लोके உலகத்தில், धन्य: பாக்யசாலி,
 सकल जगदाराध्य गरिमा ஸமஸ்த உலகத்திலும் தக்க மகிமை
 பையுடையவனுமவனே, अद्भो ஆச்சரியம், अगणितयशस: எண்
 ணமுடியாத கீர்த்தியையுடைய, तस्य அவனுடைய, भाग्यं
 அதிர்ஷ்டத்தை, कोऽपि எவனும், न भजेत அடையான்.

ஸ்ரீ தத்தகுருவை வழிபடுபவன் ஸகல ஸம்பத்துக்களை
 யும்அடைவான் என்பதாம்.

प्रसादात्ते यस्मिन् प्रबलतरदारिद्र्यविभवः

स यायादिन्द्रत्वं सकल सुरनारी परिवृतः ।

तवोपेक्षा यस्मिन् भवति स सुराणामधिपतिः

परतद्यत्यन्तं प्रतिहत महैश्वर्यं विभवः । ६३

யஸிந் எவனிடத்தில், प्रबलतर दारिद्र्यविभवः மிகவும்
 அதிகமான ஏழ்மை தாண்டவம் ஆடுகிறதோ, सः அவனும்,
 ते உம்முடைய, प्रसादात् அனுக்கிரகத்தினால், इन्द्रत्वं இந்திர
 பதியை, यायात् அடைவான், सकलसुर नारीपरिवृतः ஸமஸ்த
 மான தேவஸ்திரீகளாலும் சூழப்பட்டவனுமாயுமிருப்பான்
 यस्मिन् எவனிடத்தில், तव உமக்கு, उपेक्षाஒள்தாளின்பமோ

ச: அவன், சூரணாமபிபதி: தேவராஜனாயிருந்தாலும், பரத
பிரகு, அத்யந்த மிகவும், பரிஹதமஹேசுவ்யவிபவ: போக்கடிக்கப்
பட்ட செல்வதையுடையவனாக, பவதி ஆகிறான்.

ஸ்ரீ தத்த குருவின் கிருபையுள்ளவன் மிகவும் தரித்தி
னாயினும், தேவேந்திரனுக்கொப்பாவான். அவனது கடாக்ஷ
மில்லாதவன் தேவராஜனாயிருப்பினும் செல்வத்தையிழப்
பான்.

सदा मन्त्रैर्जाप्यः पुनरपि मनूनेव जपसि

स्वयं तन्त्रध्येयो यदपि कुरुषे तन्त्र निचयम् ।

सदा ब्रह्मानन्दामृत जलधि केली कलितधीः

स भूतेर्भूयस्याः भवतु भगवन्नः कुरुदयाम् ॥ ६४

சடா எப்பொழுதும், மन्त्रை: மந்திரங்களினால், ஜாப்ய:
ஜபிக்கத்தகுந்தவனாயினும், புனரபி மறுபடியும் மனூனே மந்
திரங்களையே, ஜபசே ஜபிக்கிறீர், ஸ்வய் தான், தன்
திரங்களால் தியானிக்கத்தக்கவனாயினும், தன்
திரங்களின் சமூகத்தை, யதபி கुरुசே சேய்கிறீர், சடா எப்
பொழுதும், ப்ரஹ்மானந்தாமுத ஜலபி கெலி கலிதபி: பிறும்மாந்
தாமிருத னாரத்தில் முகத்திய புத்தியுடன் கூடின, ச:
அப்போர்கொத்த ஸ்ரீதத்தர், ஸூயஸ்யா: அதிகமான, மூதே:
செல்வத்துக்கு காரணம், பவது ஆகட்டும், பகவந் ஓ ஆண்
டவனே, ந: எங்கள் பேரில், தயா தயவை, கुरु செய்
வேண்டும்.

மந்திரங்களினால் ஜபிக்கத்தகுந்தநீர்மந்திரங்களை ஜபிப்பிப்பதும், தந்திரங்களால் பூஜிக்கத் தகுந்த நீர்தந்திரங்களை யனுஷ்டிப்பதும் லோகசங்கிரகமே. அப்படிப்பட்ட நீர் என் பேரில் தயை புரியவேணும்.

तुरीयाग्निश्चेतद्युति दिनकृदकैर्मुनिपते

महाविद्या खण्डैः परियुत महानुष्टभ मनोः ।

चतुर्भिश्चक्राब्जाङ्कुश गुणधरं सामियुवति

नृसिंहं त्वद्रूपं भवति स पुमर्थैक निलयः ॥ ६५

தூரியாग्னிச்வேதயுதி दिनकृतैः பிந்து அக்னி பீஜம் சந்திர சூரிய பீஜமீவைகளடங்கிய, முனிபதே: ஸ்ரீ தத்த முனிவரு டைய, महाविद्या खण्डै: மஹாமந்திராம்சங்களாலே, परियुत महा-नुष्टभमन: சேர்க்கப்பட்டமகானுஷ்டிப் மந்திரத்தை உடைய, चतुर्भि: நான்கு கைகளாலும், चक्राब्जाङ्कुशगुणधरं சக்ரம் பத்மம் அங்குசம் பாசம் இவைகளை தரித்தவரும், सामियुवति பாதிஉருவம் லக்ஷ்மீ வடிவமாயும், नृसिंहं நிருஸிம்மாத்தமகமான, त्वद्रूपं உமது ரூபத்தை, यः யாதொருவன், भजति பஜிக்கிறானே, सः அவன், पुमर्थैक निलयः புருஷார்த்தங்களுக்கு இருப்பிடமாக ஆவான்.

ஸ்ரீ தத்த குருவை லக்ஷ்மீ நாளிம்ம ஸ்வரூபமாக வழிபடுவோனுக்கு ஸர்வ புருஷார்த்தங்களும் கைகடும்.

मुने ते माणिक्यप्रवरखचिते हेम मकुटे

पुरा कल्पध्वंसे परिकलित सूर्या पररुचः ।

वसन्त्यस्मिन्नूनं न हि यदि तदा भूत मुनयो

न विद्यन्ते लोकाः प्रवरतिभिरान्तैक चतुराः ॥ ६६

हे मुने ஓ தத்த முனிவரே, மாணிகய ப்ரவ ரவசிதெ உயர்ந்த மாணிக்கங்களாவிழைக்கப்பட்ட, தெ உம்முடைய ஹேம மகுடே தங்கக்கிரீடத்தில், புரா முன்பு, கலயத்வசே பிரளய காலத்தில், பரிகலித சூர்யா: லயமடைந்த சூரியர்கள், பரவ: மிகுந்த ஒளியையுடையவர்களாய்க்கொண்டு, வசந்தி வஸித் கின்றார்கள். நூன் நிச்சயம், நஹி யதி அப்படியில்லாமற் போனால், அஸிந் இந்த சமயத்தில், லோகா: உலகங்கள், ப்ரவ ரதிமிரான்தைக் சதுரா: அடர்ந்த இருகை நீக்கும் வல்லமையுள்ள வர்களாக, ந வித்யந்தே ஆகமாட்டார்கள்.

ஸ்ரீ தத்த குருவின் சிவஸ் முதல் பாதம் வரையில் வர் ணிக்க ஆரம்பத்தது முதலில் கிரீடத்தை வர்ணிக்கிறார். அதி லுள்ள மாணிக்கக்கற்கள் சூரியன் போல் பிரகாசிக்கின்றன.

अहो योगिन्नानामणिखचितभावत्क मकुटः

शिखाग्रालम्बिन्यास्त्रिक तलमसौ रत्न निकरात् ।

महामेरोलीलां कलयति सदा याम कलितां

शरत्सौदामिन्याः कटकवर तेजोमय तनोः ॥ ६७

ஹே யோகிந் ஓ யோகிசுவரே, மணி ஸ்வித: தத்னங்கள் பதிக்கப்பட்ட, அசௌ இந்த, ஹாக்த் மகுட: உமது கிரீட மானது, கடகவர தைஜோமய தனோ: தாழ்வராகளில் தேஜஸ்ஸி

கனையுடைய, மஹமேரோ: மேரு பர்வதத்தினுடைய, ரன்சிவராட்
 தன் மயமான கொடுமுடியிலிருந்து, திரிதலம் முதலாக பிர
 தேசத்தில், சிவாமாலிவ்யா: நுனியில் தொங்குகிற, சர-
 சௌமின்யா: சரங்கால மேகத்தில் மின்னல் கொடியின்,
 சதாயாம கலிதா அழகாயும் தீர்க்கமாயும் பிரகாசிப்பதுமான,
 லீலா லீலையை, கலயதி உண்டுபண்ணுகிறது. அஹி சூச்
 சரியம்.

கிரஸ்ஸில் கிரீடம். அதிலிருந்து ஒளி வீசுவதைப்
 பார்த்தால் மகா மேருவிலிருந்து மின்னல் மின்ன தாழ்
 வமையில் ஒளி வீசினால் எவ்வாறிருக்குமோ அப்படியிருக்
 கிறதென்பதாம்.

சுவிஜாத் லோகேநவதி சதாदेशन परै:

सुधा भानो: खण्डं तत्र निबिड भावांधकरणं ।

द्वितीयं सोमेन्दुस्फुटमुकुटतः कान्तमनधं

महामूर्तिज्योत्स्ना हरति नत दारिद्र्य तिमिरम् ॥

அனவதி எல்லையில்லாமல், சதாदेशनपरै: அழகிய
 உபமானங்கையறிவிக்கிற, லோகை: உலகத்தாரால், சுவிஜாத்
 என்கு அறியப்பட்ட, நிவிடி லாபோத கரணம் கனமான ஒளி
 யை வெளிப்படுத்துகிற, கான்த் மனோக்குமாயும், அனதம்
 குற்றமற்றதாயும், சோமேந்து ஸ்புட முகுடத: பாமசிவனது மகுடத்
 தையிட, த்விதீயம் இரண்டாவதாயுமிருக்கிற, சுதா பானோ: ஸ்ரண்ட்
 சந்திர கண்டமானது, நத தாரிட்யதிமிர் வணங்குபவர்

களின் தாரிதீயமாகிற இருட்டை, हरति போக்கடிக்கிறது.

हे महामूर्ते अपரிस्सिन्न स्वरूपमे

ஸ்ரீ தத்தருடைய சிரஸ்ஸில் ஊளங்கும் கிரீடமானது
பரமசிவனுடைய சிரஸ்ஸில் துலங்கும் சந்திரனைப் போல
ஏழ்மையாகிய இருட்டைப் போக்குமாம்.

धृतं पुण्डं मात्रात्रितयरुचिरं साक्षरमिदं

सहसारे हंसात् स्थितपरमहंसं जिगमिषोः ।

वहन्तीपादाब्जद्वयसरललाक्षारसपदं

पराशक्तेश्चन्द्रोपलरचित सोपानपदवी ॥ ६९

சகசாரே ஸஹஸ்ராயம் என்ற சக்சத்திற்கு ஸ்தான
மான நெற்றிககட்டில், धृतं தரிக்கப்பட்ட, ईद் இந் த
पुण्डं விழுதிப் பட்டையானது, साक्षरं ஒங்காரத்துடன்
கூடிய, मात्रायं அகார, உகார, மகாரமென்ற மூன்று
மாத்திரை, हंसात् ஹம்ஸத்தின் ஆசிரமத்திலிருந்து, परमहंस
பரம ஹம்ஸாசிரமத்தை, जिगमिषोः அடைய விரும்பு
கிறவனுக்கு, पराशक्तः பரதேவதையினுடைய, पादाब्जद्वय
सरललाक्षारसपदं இரு பாதங்களின் செம்பஞ்சுக்குழம்புள்ள
சிவந்த ஸ்தானத்தை, वहन्ती அழைத்துச் செல்வதான,
चन्द्रोपलरचित सोपानपदवी சந்திராகாந்தக் கற்களால் செய்யப்
பட்டபடிக்கட்டு.

ஸ்ரீ தத்த குருவால் நெற்றியில் அணியப்பட்ட திரி
பண்டமானது ஹம்ஸாச்ரமத்திலிருந்து பரமஹம்ஸாச்ர
மத்துக்குச் செல்லும் பாதை போலிருக்கின்றதென்பதாம்.

श्रयेते हैमन्ते तनुविमलपत्रे मधुकरौ
 शुभं गर्भाम्भोजे स्थितमिति सुचितं शमनिधे ।
 कठोरेन्दुप्रांशुप्रवरनिकरी भूततिमिरं
 सुधांशुर्भावत्को मुकुलयति विद्युत्कुवलयम् ॥ ७०

शमनिधे தபோபிதியே, हैमन्ते ஜேமந்த ருதுவில்,
 तनुविमलपत्रे அழகிய சிறு தளங்களை உடைய, गर्भाम्भोजे கர்ப்ப
 पत्र ताम्रपत्रे, मधुकरौ வண்டுகள், कठोरेन्दुप्रां शुप्रवरनिकरी-
 भूततिमिरं பூரண சந்திரனது கிரணத்தால் திரஸ்கரிக்கப்
 பட்ட இருளையுடையதாக, स्थितमिति இருப்பதென்று, शुभं
 அழகாக, श्रयेते அடைகின்றன, भावत्को உம்முடையதான,
 सुधांशुः (முக) சந்திரனுனது, कुवलयं பூவட்டத்தை (குவ
 लय पुष्पத்தை), विद्युत् காந்தியற்றதாக, मुकुलयति மூடச்
 செய்கிறது.

ஸ்ரீ தந்த குருவின் முக சோபையானது பூர்ணிமை
 யில் உதித்த வட்டமான சந்திரனுடைய சோபையையும்
 திரஸ்கரிக்கிறதென்பதாம்.

तमोभिर्भूकालीगृहमिदमनुज्जृम्भितमिति
 त्वदीये नेत्राब्जे कमलसदना जूंभितवती ।
 सदा सुज्ञानेनाविशति सदयाक्षि प्रसरति
 प्रभो यस्मिन् स्यात्ते ध्रुवमति धनोऽयं मुनिपते ॥७१

மூகாலி குஹ் வாய் திறக்காத வண்டுகளின் கிரகமான,
 इदं இதானது, तमोभिः தமஸ்ஸால், अनुज्जृम्भितं ஆக்கி

மிக்கப்படவில்லை, इति என்று, त्वदीये உம்முடையதான், नेताञ्जे நேத்திரங்க்ளாகிற தாமரைப்பூக்களை, कमलसदना லக்ஷ்மி தேவியானவள், जग्मितवती அடைந்தாள், ते உம் முடைய, य दयाक्षि தயவுடன் கூடின பார்வையானது, यदा எப்பொழுது, यस्मिन् பாரிடம், प्रसरति பாவுகிறதோ, अयं இவன், मुनिपते தந்த குருவே, अति धनः மிகுந்த தனவா னாயும், स्यात् சுவான், पुज्ञानेन நல்ல தத்வ ஞானத்தால், आविशति பூர்ணனாகவுமாவான்.

தாமரைப்பூக்களினும் மூீ தந்த குருவினுடைய கடா சூமே மிகுந்த அழகுடையதென்பதாம்.

यदा योगिन्नीषद्विरर्लविलसत्कोरकदृशो-

रूपान्ते नीलाली उदरयुगलीकञ्जदलयोः ।

वरं तारायेते कनकमकरीकुण्डलयुगे ।

कटाक्षौ चाम्पेयस्तबकविचरन्ताविच वरौ ॥ ७२

हे योगिन ஓ யோகிகவரே, यदा எப்பொழுது, ईष-
द्विरलविलसत्कोरकदृशो: கொஞ்சம் மலர்ந்து பிரகாசிக்கிற தாம
ரைபைப் போன்ற கண்களினுடைய, उपान्ते சம்பத்தில்,
नीलाली கருத்த வண்டுகளையுடைத்தாயிருக்கிற, कञ्जदलयो:
தாமரை இதழ்களுடைய, उदर युगली இரண்டு மத்ப் பிர

தேசங்கள், தदा அப்பொழுது, कटाक्षै இரு கடைக்கண்
களும், चाप्येस्तवकविवरन्तौ சம்பகப் பூங்கொத்தில் சஞ்சரிக்
கிழது போல, वरौ கிரேஷ்டங்களாக, कनकमकरि குண்டலயு
தங்கமயமான குழையுடன் கூட குண்டலங்களாக, वरं
தாராயேते நகூத்திரங்களாக ஆகின்றனவாம்.

ஸ்ரீ தத்த குருவின் கருவிழிகளும் வெள்ளை விழி
களும் மகா குண்டலங்களின் காந்தி வீசப்பட்டவையாய்
சம்பக புஷ்பம் போலும் நகூத்திரம் போலும் தூலங்குகின்
றன வென்பதாம்.

त्रयोविद्यारूपस्त्रितनुरहिमांशुः प्रतिदिनं

श्रुती भावत्केचिद्विविधमकरी कुण्डलपदे ।

मिलित्वात्मायं न धनतरमुपाधिद्वयमिति

व्यनक्ति श्रीकारं निखिलजगदुद्दीपकमुने ॥ ७३

त्रितनुः திரிமூர்த்தி ஸ்வரூபனாயும், त्रयी विद्यारूपः
மூன்று வேதங்களின் ஸ்வரூபமாயுமிருக்கிற, अयं இந்த
अहिमांशुः சூரியன், प्रतिदिनं தினந்தோறும், भावत्के உம்
முடையதான, चिद्विविध मकरीकुण्डलपदे ஞானாகாச மகா
குண்டலங்களுக்கு ஸ்தானமான, श्रुती காதுகளை, मिलित्वा
சேர்ந்து, निखिल जगदुद्दीपक मुने உலகங்களை மீட்டா கா சப்
படுத்தும் ஓ முனிவனே, श्रीकारं ஸ்ரீ சப்தத்தை, ते உம்
முடைய, उपाधिद्वयं இரண்டு உபாதித்கொண்டு, व्यनक्ति
வெளிப்படுத்துகிறது.

ஸ்ரீ தத்த குருவின் இரு காதுகளிலும் குண்டலங்கள்
சூரியன் போல் பிரகாசித்துக் கொண்டிருப்பது ஸ்ரீ என்ற
சப்தம் உலகத்தை ஒலிக்கிறது போலும்.

कपोलौ यौष्माकौ स्फुटमुकुरबिम्बप्रतिमटौ
भृशं शङ्खर्वित्वात्प्रतिदिनसमारोपितरुचौ ।
निजाकान्तिर्नित्या कनकनिकषोत्पन्तमहिमा
त्वदीया नीचैव प्रचुस्तरकान्तिस्तवमुने ॥ ७४

யௌக்மகௌ உம்முடையதான, கபௌ கன்னங்கள், ஸ்஫ுட்-
முகுட் பிம்ப் ப்ரதிமடௌ தெளிவான கண்ணாடி பிம்பத்துக்கு
ஸமானமாக, ப்ரஸங்க்ஷர்வீத்வாத் மிகவும் (குண்டலந்தடன்)
உலகவதாலே, ப்ரதிதித் சமாரோபித்ரூசௌ தினந்தோறும் சூரோ
பிங்கப் பட்ட காந்தியை உடையன, ஹே முனே ஓ முனிவரே,
நிஜா உம்முடைய உண்மையான, கான்தி: சோபையானது,
நித்யா எப்பொழுதுமுள்ளது, அத்யந்த் மஹிமா மேலான மகத்து
வமுடையது, த்வடீயா உம்முடையதான, கனகநிக்ஷா தங்கப்
பிழம்பானது, நீசைவ் மட்டம் தான்.

ஸ்ரீ தத்த குருவின் கன்னப் பிரதேசங்கள் கண்ணாடி
பிம்பம் போல திகழ்வன.

मुखेन्दुं दृष्ट्वा ते यदि बिशति राहुं प्रति
भयाच्छशी वक्त्र प्राप्यद्विगुणितकलानां निधिरभूत् ।
द्विजानां राजत्वं प्रकटितमतो दत्तशरणं
बलेनाहो स्वामिन् कथमपि च लभ्यो हि महिमा ॥ ७५

हे स्वामिन् ஓ பகவானே, ते உம்முடைய, मुखेन्दुं முக
மாகிற சந்திரனை, दृष्ट्वा பார்த்து, राहूं प्रति भयात् ராகுவி
னிடமிருந்தும் பயத்தினால், शशी சந்திரன், वक्त्र உமது
வதனத்தை, प्राप्य அடைந்து, द्विगुणित कलायां இரண்டு
மடங்கு கலைகளுக்கு, निधि: இருப்பிடமாக, अभूत ஆன
அத: இதனின்றும், द्विजानां பற்களுக்கு (பிராம்மணர்க
ளுக்கு, राजवं राजावाक இருப்பது, प्रकटितं வெளிப்படுத்
தப்பட்டது, दत्त ஓ தத்த குருவே, शरणं சரணாகதாசுத
னமும், प्रकटितं வெளிப்படுத்தப்பட்டது, कथमपि கிரமப்
பட்டு, बलेन தபோ பலத்தினால், महिमा மஹிமையானது,
लभ्योहि அடையத் தகுந்ததன்றோ.

சந்திரன் றுகவுக்குப் பயந்து ஸ்ரீ தத்த குருவின் முகத்
தை சரணமடைந்துளான் ஆகவே த்விஜன் என்ற பெயரை
அடைந்தானாம்.

तवायं बिबोष्ठश्रुबुकसहितो विद्रुमलता

समाक्षिप्ता तिर्यग्यदि बहुपदं स्यात्फलयुगम् ।

ब्रजेत्तत्साम्यं तन्निहितमुत वा पल्लवपदं

यदि स्यात्ते नालं तुलयितु महो संयमिपते ॥ ७६

விட்ரும லதா பழவக் கொடியானது, तिर्यक् குறுக்காக,
समाक्षिप्ता பாகியதாய், स्यात् यदि இருக்குமேயானால், बहु पदं
நானாவித ஸ்தானமுள்ள, फल युगं இரண்டு பழங்கள், स्यात्
यदि இருக்குமேயானால், पल्लव पदं துளிரின் அடியானது,

तन्निहितमुत्स्यात् அதில் வைக்கப்பட்டதாயிருந்தாலும், हे
संयमि पते ஓயோகேவாரோ, तव உம்முடைப், चुबुक सहित:
முகவாய் கட்டையுடன் கூடின, विन्धोष्ठः கோவப் பழம்
போன்ற உதடானது, तुलाचितु ஒப்பிடுவதற்கு, नालं முடி
யாது, अहो ஆச்சரியம்.

ஸ்ரீ தத்த குருவின் உதட்டிற்கு உலகத்தில் உபமான
மே சொல்ல முடியவில்லை. ஏனெனில் பவழக்கொடி
குறுக்கே படர்ந்து அதில் இரண்டு கோவைப்பழம் தொங்
கினால் தான் உவமை கூற இயலுமாம்.

भवद्वानींश्रेणीं श्रवणपुटसौख्यप्रकरणं

विजेतुं वाक् श्रुत्वा स्वयमुत विदित्वाऽहमिति भाक् ।

अशक्ता तेऽत्यंतं फणिललितजिह्वाग्रमिषतः

प्रविष्टा वत्कांतं सितमणिलसद्विद्रुमगृहम् ॥ ७७

श्रवण पुटसौख्य प्रकरणं காதுகளுக்கு இன்பத்தை
கொடுக்கிற, भवद्वानी श्रेणी உமது வார்த்தைகளின் கிரமத்
தை, श्रुत्वा கேட்டும், स्वयं தானாகவே, विदित्वा அறிந்தும்
वाक् வாக் தேவி, विजेतुं ஜயிப்பதற்கு, अत्यन्त மிகவும்,
अशक्ता சக்தியற்றவள், अहमिति भाक् அகங்காசத்தை
படைந்து, फणि ललित जिह्वाग्रमिषतः பாம்பு போல் அழகிய
நாக்கு துணி என்ற வியாஜத்தினால், सितमणिल सद्विद्रुमगृहं
வெண்மணிகள் விளங்குகின்ற பவழ மயமான பீடம்

போன்ற, வ்லாந்த் வாயினுள்ளே, ப்விஷ்டா ப்மவேசித்துள்ளது.

ஸ்ரீ தத்தருடைய முதத்தில் வணிப்பதற்கு ஸாஸ்வதி மிகவும் ஆசைப்பட்டு ஜிஹ்வாக்ரமென்ற வியாஜர்தினால் வணிக்கிறாள்.

तवावृत्ता रेखात्रयविलसिता कंबुरभवत्

शिराणामाधारः कथमभवदेतन्न यदि चेत् ।

अथेमामूहेहं त्विति कविहराद्याकृति धरां

तथा नो चेद्वेदत्रितय कलितां वापि गणये ॥ ७८

தவ உம்முடைய. அவுத்தா வட்டமான, ரேகாத்திரயவிலசிதா மூன்று மடிப்புகளால் விளங்குகின்ற, கம்பு: சங்கமானது, சிராணா நாடிகளுக்கு, ஆதார: ஆதாரமாக, அமவத் ஆயிற்று எதத் இது, யதி ந அமவத் சேத் இல்லாவிடில், கதம் எ ப்படி அமவத் இருக்கும். அத அல்லது, இஃ இந்த ரேகையை, கவி ஹராடியாகுதி ஧ரா பீர்ம, விஷ்ணு, குத்திராகிருதியுடைய தாகவும், நோ சேத் அல்லது, வேதத்திரய கலிதா வாபி மூன்று, வேதங்கள் சேர்க்கப்பட்டதாவாவது, அஃ நான், ஐஹே ஊழிக்கிறேன்.

ஸ்ரீ தத்த குருவின் கழுத்தில் உள்ள மூன்று ரேகைகளும் பிறும்ம விஷ்ணு ருத்திரர்களின் மூன்று தொழிலளவும், மூன்று வேதங்களின் அறிவொளியாகவும் ஊழிக்கப்படுகிறதாம்.

महानन्तश्चासीद्विष धरवरो वासुकिरसौ

निबर्हन्तौ मर्त्याधिक भयकरत्वं गणयताम् ।

भुजाकारौ स्वीयौ तव तु भुजसत्त्वं विदधती

मुने भूतौ स्निग्धौ सपदि वरदौ चा भयकरौ ॥ ७९

ஹே முனீ முனிவரே, மதுனந்த: பெரிய அனந்தனும், அசௌ
பிராணித்தி பெற்ற, தாஸுகி வர: வாஸுகி கிரேஷ்டனும், விஷ
தரவரௌ விஷத்தைத் தரிக்கிறதாக, ஂணயதா தியானிப்பவர்
களுக்கு, மர்த்யாபிக் ஂயகரத்வம் மனிதர்களுக்கு அதிக பயங்கர
மாயிருத்தலை, நிவர்த்தௌ பரிஹரிக்கிறதகளாகக்கொண்டு,
ஸ்வீயௌ உங்களுடையதான, ஂஜாகாரௌ புஜவடிவமாக, தவ உமது
ஂஜஸத்வம் புஜ பாவத்தை, ஂதௌ அடைந்தும், ஸ்நிஃதௌ கிரேஷ்ட
முள்ளதும், வரதௌ வரமளிப்பதும், அஂயகரௌ அபயமளிப்ப
ப்தும், சபதி சீக்கிரத்தில், விதத: செய்கின்றன.

ஸ்ரீ தத்த குருவின் இரண்டு புஜங்களும் இரண்டு ஸர்ப்ப
பவடிவமாக இருக்கின்றனவாம் அவைகளை வாஸுகியென்
றும் அனந்தனென்றும் தியானம் செய்ய விஷயம் அனுகூ
தென்பதாம்.

मुने गङ्गास्तोतोऽमरगिरि प्रस्थ फलके

प्रसादे स्वर्णाढ्यं प्रभवदभवद्भागलुलितम् ।

त्रिसूत्रं सुस्निग्धं धवलमुपवीतं कलयते

महायोगिन्मृत्तित्रयमपि विलीनं तद् भवा ८०

மஹா யோஂந் மகாஂயோகியான, ஹே முனே ஔ நிரிஷ்டயே, ஸுஸ்நிஃதம்
மிகவழகாயும், தவல் வெண்மையாயும், த்ரிஸூத்ரம் முப்புரியுள்ள
தாயுமிருக்கிற, உபவீதம் பூணூலானது, அமரவரஂகிரி ஂஸ்தஃபலகே

மேருமலையின் தாழ் வரையில், கங்காப்பிரவாகம்
 பாசாதி உப்பரிக்கையில், பாகலுலித் முன்புறம், ஸ்ரீநாத் தங்க
 முகப்புபோலும், அथவா அல்லது, விலிந் லயித்திருக்கிற,
 மூர்திரயமபி பிருமம், விஷ்ணு, ருத்திரர்களை, கலமதே வா காட்
 வெது போலும்.

ஸ்ரீ தத்த குருவால் அணியப்பட்டிருக்கும் யக்ஞோப
 விதமானது மகாமேருவில் பிரவகிக்கும் கங்கையைப்போலப்
 பிரகாசிக்கிறதென்பதாம்.

प्रसिद्धः स्वर्णाद्रिर्दिवि विबुधवाचावितरणम्
 प्रशस्तौ ते हस्तावखिल पुरुषार्थ प्रकरणात् ।
 जनानां पादाब्ज द्वितयमधिक प्रेम भजतां
 मुनीन्द्र त्रैलोक्याद्भूतगणमणि क्षीरजलधे ॥ ८१

தலைவயாட்ஹுத கணமணி க்ஷீரஜலதே முவுலகிலுமுள்ள ஆச்சரி
 யங்களாகின்ற சத்னங்களுக்கு க்ஷீரஸாகரம் போன்றவரே,
 முனிந்ர ஓ முனிவரே, திவி ஸ்வர்க்கத்தில், விபுத வாசா தேவர்
 களின் ஆக்ஞையின் பேரில், விரணாது கொடுப்பதினாலேயே
 ஸ்ரீநாத்: மகாமேருவானது, ப்ரஸித்: ப்ரஸித்திபெற்றது,
 தே உம்முடைய, ஹஸ்தை கைகள், பாடாப்ஜத்வியம் உமது திருவ
 டித் தாமஸயிணைய, அதிக ப்ரேம மிகுந்த அன்புடன், ப்ரஜதா
 பஜிக்கின்றன, ஜனானா ஜனங்களுக்கு, அவில பुरुஷார்த்தப்ரகரணாது
 ஸகல புருஷார்த்தங்களைபுமீவதால், ப்ரஸதௌ புகழப்பட்டுள்
 ளன.

ஸ்ரீ தத்த குருவின் கைகள் அளவற்ற ஸ்வர்ணத்தை அளிக்கவல்லதாக மகாமேருவுக்கும் மேலான தென்பதாம்.

इयं रोम्णां राजिविलसति महानाभि सरसः

प्रवृत्ता कुल्येव प्रतिपतितभङ्गयस्त्रिवलयः ।

नवालेखा लोकत्रयविभजनार्थे विरचिता

मुने दत्तात्रेय त्वदुदरविलम्बा विलसिताः ॥ ८२

इयं இந்த, ரோம்கள் ராஜி: ரோமராஜியானது, महानाभि सरस: பெரிய தொப்புளாகிற குளத்திலிருந்து, प्रवृत्ता பிரவகித்த, कुल्येव வாய்க்கால் போல, विलसति விளங்குகிறது, प्रतिपतित भङ्गय: கட்டுக்கட்டாக விழுந்துள்ள, त्रिवलय: மும்மடிப்புச் சதைகள், हे मुने ஓ நமஸ்காரம், दत्तात्रेय தத்தாத்திரேயரே, त्वदुदरविलम्बा: உன் வயிற்றில் சம்பந்தித்த, लोकत्रय विभजनार्थे மூன்று லோகங்களையும் வகுப்பதற்காக, विरचिता: செய்யப்பட்ட, नवा: புதிதான, लेखा: கோடுகளாக, विलसिता: விளங்குகின்றன.

ஸ்ரீ தத்த குருவின் ருக்மிணியில் புவனங்கள் அடைந் திருக்கின்றன. அவைகளை பூ: புவ: தைவ: என்று பாரு பாடு செய்யும் ரோகைகள் போல மும்மடிப்புச் சதைகள் பிர காசிக்கின்றனவென்பதாம்.

ध्रुवं शम्पामौज्रीत्रितयवलिरेखा वरतनो

रुरुक्षो प्रसादं स्वशयहृदयाख्यं तव हरे ।

महालक्ष्म्याश्चञ्चत्कनकमयसोपानपदवी

न चेन्नामीकुण्डोपरि चिदुपलब्धा सुपरिखा ॥ ८३

हे वरतनो **சிரேஷ்டமான சரீரத்தைபுடைய, ஹே ஓ விஷ்ணுவே, தவ உம்முடைய, स्वशय हृदयस्थं ஆத்மாவிற்கு வாசஸ்தனமான ஹிருதயமென்ற** **प्रसादं உப்பரிக்கையில்,** **रुक्षो: ஏற விரும்புகிறவனுக்கு, महा लक्ष्म्या: மஹாலக்ஷ்மி யினுடைய, शम्भामौञ्जीवितयवलिरत्वा மின்னல் போன்ற மௌஞ்சியுடன் கூடிய மும்மடிப்பு சதையானது,** **चञ्चत्कनकमय सोपानपदवी துலங்குகின்ற தங்கமயமான படிக்கட்டாம், न चेत् இல்லாவிடில், नाभी कुण्डलोपरि தொப்புளாகிற குண்டத்தின் பேரில், उषलब्धा தெரிகிற, चित्र ञ्जानकारमान, सुपरिखा நல்ல அகழியோ!**

ஸ்ரீ தத்த குருவின் மும்மடிப்புச் சதையை தியானிப்பான் லக்ஷ்மி கடாசூத்திற்குப் பாத்திரம் ஆவான். ஏனெனில் பகவானது மார்பில் துலங்கும் இலக்ஷ்மியை அடைய இதுவே படி கட்டுபோலாகும்.

प्रवृत्तावूरु ते लसदुदलोकव्रजतते:

धृतौ तावद्रीन्द्रस्फुटपदुकटौ सम्प्रकटितौ ।

कटौ विस्तारौ यत्कटकफलकौ ताविव मुने

महा योगिन्विश्वमर इति च नूनं त्वमधिसू: ॥ ८४

महा योगिन् மகாயோகிச்வரரான, हे मुने முனிவரே, ते உம்முடைய, ऊरु இரு துடைகளும், लसदुदर लोकव्रजतते: விளங்குகிற உன் குஷியிலுள்ள லோக சமூகத்தினுடைய, धृतौ தாசன விஷயத்தில், अद्रीन्म स्फुटपदुकटौ மலையின் ஸ்பந்த

டமான தாழ்வரைபென, சंप्रकटितौ வெளிபடுத்தப்பட்டன
கடौ இடுப்பிலுள்ள, विस्तारौ இரு அகன்ற பாகங்கள், तौ
பிரஸித்திபெற்ற, कटक फलकौ மலையடிவாரப் பிரதேசம்
போல (விளங்குகின்றன), त्वं நீர், विश्वंभरः உலகத்தை பரி
க்கிறவன் என்றும், अधिसूः इति च இதாவென்றும், नूनं प्र
ஸித்தி பெற்றுளீர்.

ஸ்ரீ தத்த குருவினுடைய இரு துடைகளும் குகி
யிலுள்ள லோகத்தைத்தாங்குவதற்கு ஸ்தாபிக்கப்பட தங்க
ஸ்தம்பங்களாம்.

कृपालो विश्वेशत्रिभुवनतलेते प्रमितितो
दिवारात्रौ स्थानं मिलति वपुषो जानु युगलम् ।
अभक्तानित्येतत्कथितमभि युक्तैः समतनोः
प्रधुष्टं त्वं संप्रत्यपि तदिदमर्थं हि सुदृढम् ॥ ८५

கூபாலி தயாநிதியே, विश्वेश லோக நாயகனே, त्रिभुव
तले முவுலகத்திலும், ते உம்முடைய, प्रमितितः பிரமாணத்
தாலே, जानु युगलं இருமுழந்தாளும், अभक्तानि பக்தியில்லாத
வர்களையும் கூட, वपुषः சரீரத்தினுடைய, स्थानं ஸ்தானத்
தை, मिलति சேர்ப்பிக்கின்றது, इत्येतत् என்ற இவ்விஷயம்,
अभियुक्तैः பெரியோர்களால், कथिं சொல்லப்பட்டது, त्वं
நீர், संप्रति இப்பொழுது, तमिममर्थं அந்த விஷயத்தை, सुदृढं
கெட்டியாக, प्रधुष्टं அறிவிக்கப்பட்டதாக, समतनोः हि செய்து
கிட்டானோ.

ஸ்ரீ தத்தரின் முழுந்தான் இரண்டும் ஸவர்க்கலோக
மாம். ஆகவே 'பக்தியில்லாதவர்களையும் அவ்விரண்டும்
தன்னை தரிசிப்பவர்களை தன்னோகத்தில் சேர்த்துவிடுமாம்.

जगन्मूलं सृष्टा सकल जगतां सर्गं कुशलो

भवज्जड्धे लेक्ष्मीकृदसम शरस्य प्रकुरुते ।

प्रकृष्टे ते वीक्ष्य भ्रमवदनिलक्ष्मोऽल्प गुणवान्

मुने तेनानङ्गस्तवतु विमुखी लक्षणवतः ॥ ८६

சகல ஜகதா கர்ता எல்லா உலகங்களுக்கும், படைப்
பவராயும், சரீ குசல: சிருஷ்டிப்பதில் ஸமர்த்தராயும்,
ஜகன்மூல் ஜகத்துக்கு மூலகாரணமாயுமிருக்கிற, (பிரும்ம
தேவன், பவஜ்ஜட்ஹே உமது கணுக்கால்களை, அம்சரஸ்ய மன்
மதனுடைய, லக்ஷ்மீ க்ருத சோபையை செய்யுமாறு, ப்ரகூர்தே
செய்துவிட்டார், ப்ரகூஸ்தே மிகவும் அழகிய, தே அவைகளை' வீக்ஷ்ய
பார்த்து, ஹே முனே ஓ முனிவரே, அநங்: மன்மதன், அல்ப குணவான்
ஸ்வல்பகுண முள்ளவனாயும், ப்ரமவதநிலக்ஷ்ம: மயக்கமுள்ள
காற்றையும் மண்ணையும் உடையவனாய், லக்ஷணவத: லக்ஷண
முடைய, தவ உமக்கு, விமுக: பார்முகனாகவேயிருக்கிறான்.

ஸ்ரீ தத்தரின் கணுக்கால்கள் மன்மதனைக்காட்டிலும்
அழகாயுமிருப்பதால் அவன் வெட்கமடைந்து அவர்பக்கமே
அணுகுவதில்லையாம்.

नराणां नानार्थं प्रदरसगुटित्वं च दधतौ
 मुने गुल्फौ गूढौ तव चरणपुष्ट्या प्रकटितौ ।
 घटावृत्ती नार्या इवसकलकौ वृत्तरुचिरौ
 विराजेते तेजोनिकरकलितायाः सुवपुषः ॥ ८७

नराणां மனிதர்களுக்கு, நானार्थ் प्रदरसगुटित्वं நானாவித
 புருஷார்த்தங்களை யளிக்கும் ரஸ குளிகையாயிருத்தலை, दधतौ
 தரிப்பதுகளாய்கொண்டு, हे मुने ஓ முனிவரே, तव உம்
 முடைய, गूढौ கடமான, गुल्फौ பின்கால்கள், चरणपुष्ट्या
 சரணங்களின் புஷ்டியினால், प्रकटितौ வெளிப்படுத்தப்பட்டது
 களாய்கொண்டு, घटावृत्ती கடாகாரங்களால், तेजोनिकरकलि
 ताया: தேஜப்புஞ்சத்தால் செய்யப்பட்ட, सुवपुषः நல்ல வடி
 வமுள்ள, नार्या இவ ஸ்திரீயினுடைய போல, सकलकौ கலசப்
 पत्तुடனும், वृत्तरुचिरौ வட்டமாயும் அழகாயும், विराजेते
 விளங்குகின்றன.

ஸ்ரீ தத்த குருவின் கணுக்கால்கள் ஸ்கலவிதமான ரஸ
 குளிகைகளுக்கொப்பானதால் அதை தியானிப்பவர்க்கு
 ஸ்கல காரியஸித்தியாகும் என்பதாம்.

मदाधारं युष्मत्प्रपदमतिपूज्यं सुरुचिरं
 ध्रुवात्मानं मत्वा जितमिति सदा कच्छपपतिः ।
 विवेशाघो भूमेर्थादिददितमेकं स्मयकरं
 त्विदानीं तज्जातिर्मुकुलितशिराश्चाभवदहो ॥ ८८

மதாபாரம் தனக்கு ஆதாரமாயிருக்கிற, அதிபூஜ்யம் மிகவும் பூஜிக்கத்தகுந்த, சூரூபி மிக அழகான, யுष्மத்பதம் உமது கட்டைவிரலை, பூவாஸ்தானம் ஸ்திரீஸ்வபாவமுள்ளதாயும், ஜிதமिति ஜயிக்கப்பட்டதென்றும், சதா எப்பொழுதும், மரீசி நினைத்துக்கொண்டு, கஞ்சுப பதி: ஆதிகர்மமானது, மூமே: அப: பூமியின் கீழே, விவேச பிர்வேசித்துவிட்டது, இத் ததேக் இந்த ஒன்று மாத்திரம், சயகர் ஆச்சரியத்தை கிளைவிக் கிறது, யத் என்னவென்றால், இடானி இப்பொழுது, தஜ்ஜாத: அந்த ஆமை ஜாதியே, முகூலித் திரா: மூடப்பட்ட சிரஸ் ஸ்கூலை உடையதாக, அமவத் ஆய்விட்டதோ, அஹி ஆச் சரியம்.

ஸ்ரீ தத்த குருவின் கால் கட்டை விரல் ஆமைவடிவமாக இருக்கிறதாம் ஆதிகர்மமும் அதிவிருந்து வெட்கப் பட்டோ பாதாலம் சென்றதாம் மற்ற கூர்மங்களும் தலையை குனிந்த வண்ணமிருக்கின்றனவாம்.

मया दत्तं किञ्चिन्न यदि कलितं वा सवमहं

तदा शोचिर्जातं जननमपि पङ्कप्रकटितम् ।

प्रविश्येत्यायोज्यं न चलति ह यत्तत्पदधियः

पदं ते तु श्रीदं सकलसमये श्रीनिलयनम् ॥ ८९

மயா என்னாலே, கிञ்சித் ஒன்றும், ந தத் यदि கொடுக்கப்பட வில்லையினும், சவ் யாதமானது, ந கலித் வா செய் பப்படாவிடினும், ததா அப்பொழுது, ஷோசி: துக்கமானது

जातं உண்டாயிற்று, जननमपि ஜன்மமும், पक्षप्रकटिनं பாப முள்ளதென வெளிப்பட்டது, प्रविश्य உட்புகுந்து, इति இம்மாதிரி, आयोज्य ஆலோசிக்க வேண்டிபது, यत् ஏனென்றால், त्वत्पदधियः உவது சாணாவிர்த விருத்தியிலிருந்து न चरति சலிக்கவிடுமென்றோ, तव पदं तु உமது சாணமானது' इतीदं செல்வத்தைக் கொடுக்கும், सकलसमये எச்சமயத்திலும், इतीनिलयनं செல்வத்துக்கு இருப்பிடமாம்.

நான் எவ்வித தானம் தர்மம் ஒன்றும் செய்யவில்லை யானாலும் ஸ்ரீ தத்த ருருவின் சாண ஸேவையினாலேயே கிருதார்த்தனானேன் என்பதாம்.

मुने ते पादाब्जं नवममृतपादोद्भवमहो

श्रितस्तत् सोढ्यं पशुपतिशिरोब्जं हिमकरः ।

निवृत्तं स्वस्याकं भवति भवदेकात्मवपुषः

कथं ब्रह्मागारे परमपुरुषा नाभिभजनाः ॥ ९०

हे मुने ஓ ரிஷியே, नवं புதிதாயுப், अमृतपादोद्भवं அமிருத கிரணனிடமிருந்துதித்த, ते உன்னுடைய, पादाब्जं திருவடித்தாமரை, अहो ஆச்சரியம், तत्सोढ्यं அதின் சகோதரமான, पशुपति शिरोब्जं பரமசிவனுடைய கிரோப்ஜத்தை हिमकरः சந்திரன், श्रितः அடைந்துளான், भवदेकात्मवपुषः உன்னோடு ஒன்றாயிருக்கிற சரீரத்தை உடைய, स्वस्य தனக்கு, अङ्गं களங்கமானது, निवृत्तं நீங்கிபட்டது, ब्रह्मागारे வேதவிதியான உம்மிடத்தில், परम पुरुषा: பெரி

யோர்கள், கதீ ஏன், நாழி ழனா: சரணத்தை ஸேவிச்ச
மாட்டார்கள்.

சுதிரன் உமது பாத ஸேவையினாலேயே களங்கம்
நீங்கி விளங்குகிறான் ஆதலால் உமது சரணத்தை பின் பற்
றுபவர் பாபம் நீங்குவர்

न चित्रं ते पादौ वितरत इति प्रार्थितफलं
विधिं श्रीशं रक्षाकलुषविपदं दृश्यमतुलम् ।

स्मरामः तश्रीगंगाधरचरणशंखांबुज-

सुरद्रुमांश्चत्वत्पादौनतजनसदानंदकलनात् ॥ ९१

தே பாடौ உமது பாதங்கள், பார்த்தித ஫ல் கோரிய
பயனை, விரத: இதி கொடுக்கின்றனவென்பது, ந சித்ரம்
ஆச்சரியமில்லை, இது இவ்விஷயமும், ரக்ஷாகலுஷவிபதம்
ரக்ஷிப்பதில் கலக்கமுற்று விபத்தை யடையும், அசிலம்
ஸமஸ்தமான, தீர்ப்பு பிரபஞ்சத்தையும், ஸ்ரீகங்காபரணசங்கு
அம்புஜசுரதுமாங்க் பரமசிவன் சரணம் சங்க நிதி, பத்ம நிதி
கல்ப விருக்ஷங்களையும், த்வத்पादौनतजन सदानन्द कलनात् உமது
பாதங்களை வணங்குகிறவர்களுக்கு ஸதா ஆனந்தத்தை
அளிப்பதாலேயே ஸராம: நினைக்கிறோம் அன்றோ.

ஸ்ரீ சங்கரன் பாதம் ஸர்வார்த்தப் பிரமே கல்ப விரு
க்ஷம் சங்கநிதிசிந்தாமணி முதலானவைகள் ஸ்ரீ தத்தகுரு
வின் சரணமாக ஸர்வாபிஷ்ட என்பதேயாம்.

त्रिखंडैः श्रीविद्यामनुवरभवैर्भावकरिषो

विवृद्धस्ते मंत्रो विषवदति यो ज्योतिरमलम् ।

षडणं चंद्रार्कप्रकररुचि तन्मे प्रभवतां

सदा ज्ञानानंदं युवतिनृमयं लोचनपदम् ॥ ९२

हे भावकरिपो **னம்ஸாரத்து ஹிமோதியான ஓ தத்த**
குருவே, **श्री विद्या मनुवरभवै:** **ஸ்ரீ வித்யை என்ற மந்திரத்**
திலுண்டான, **त्रिविष्टै:** **மூன்று கண்டங்களினாலே,** (ஓ, க்ரீ,
श्रीं) **என்றவைகள்,** **विष्ट्र:** **விசுத்தி யடைந்து வந்து,** **ते** **உமது,**
मन्त्रः **உமது மந்திரம்,** **विषवत्** **விஷம் போல்,** **यः** **எந்த மந்**
दिरम्, **ज्योतिरिति** **ஜ்யோதியை மீறியதோ,** **अमलं** **நிர்**
मलमान, **षडणं** **ஆறு அக்ஷரமுள்ளதாய்,** **चन्द्रार्क** **புர-**
रुचिन्तानानन्दं **சந்திர ஞரிபர்களது சமூகம் பேரல சோபிக்**
किरुतुम् **ஞானனர்த ஸ்வரூபமாயும்,** **युवतिनृमयं** **அர்த்த**
नारीश्वर मयमान, **तत्** **அந்த ஸ்வரூபம்,** **सदा** **எம்பொழு**
तुम्, **मे** **என்னுடைய,** **लोचनपदं** **நேத்திர விஷயமாக,**
प्रभवतां **ஆக வேண்டும்.**

ஸ்ரீ வித்தையின் மூன்று கண்டங்களுக்கு ஹே து
உமது மந்திரம். உருபெருத்தது. அதை ஜபிப்பதினால்,
எனக்கு ஸகல காரியஸித்தியென்பதாம்.

सुमुन्मीलद्धानुप्रकररुचि वाग्बीजममलं

मरुत्वद्गोपाभां मदनलिपिमाधारकमले ।

हृदये शक्त्याख्यं सितकरकराभं शिरसिजे

सरोजे त्वां व्यायेत्सकलपुरुषार्थान् स लभते ॥ ९३

சமுநீலத்தானுபகரவி விருத்தியடைந்த சூரிய கிரணத்
தின் சோபையை உடையதும், அமல் நிர்மலமாயும், வாழ்வின்
வாக் பீஜ மந்திரத்தை, ஆதார கமலே மூலாதாரத்தில்,
மருவத்தொழிபாப் பட்டுப் பூச்சிக் கொப்பான, மதநலிபி மன்
மதாசூரத்தையும், ஹ்ருஜே ஹிருதய கமலத்தில். ஐக்கியரய்
சக்தி விசிஷ்டமான, சிதகரக கராம் சந்த கிரணத்துக்
துக்கொப்பாகவும், சிரசிஜே ஆக்ஞா சகரத்தில், சரோஜே தாம
ரைப் புஷ்பத்தில், த்வம் உம்மை, (ய:) ஧்யாயேத் எவன் திபா
னிப்பானோ, ச: அவன், சகல பூஷாய் ஸகல புருஷார்த்
தங்கனையும், லமதே அடைகிறான்

மூலாதார ஸ்வாதிஷ்டான மணி பூர விசுத்தி ஆக்ஞை
பிரகாசமந்திரம் என்ற ஆறு சக்கிரங்களிலும் உம்மை
இடை விடாது தியானிப்பவர் ஸ்வ புருஷார்த்தங்கனையும்
அடைவார்கள்.

चिदंशस्त्वद्रूपं किमपि सवितुर्मंडलगतं

वरेण्यं भागो वै त्रिविधतनुदं वस्य वपुषि ।

मुने धीमह्यासीर्हरिरपि धियो यो न

इतरत्प्रचोदायास्तत्त्वं स्थितिलयसृग्भस्त्वं मुनिषते ॥ ९४

चिदंशः சிதம்சமான, த்ரூப் அந்த ரூபமானது, சவितு:
ஸவிதாவினுடைய, मण्डलगतं மண்டலத்திலிருக்கிற, वरेण्यं
வாணியமான, त्रिविधतनु மூவகை சரீரத்தையுடைய, भर्गः
தேஜஸ்ஸை, देवस्य ஸ்வ பிரகாச பிரகாசத்தினுடைய, वपुषि

சரீரத்தில், வீமஹி தியானிப்போம், ய: யாதொரு நீர் ந: எங்களுடைய, விய புத்தி விருத்திகளை, பவோதயாத் ஏவுகி நீர், ஹிரபி அவ்வித விஷ்ணுவாயும், அசீ: இருந்தீரோ, ஹே முனிபதே ஓ முனீசுவரனே, த்வ நீர், சித்திலாசூஜ: ஸ்ருஷ்டி ஸ்திதி லயங்களின், தத்வ காரணமாயிருக்கிறீர்.

ஸ்ரீ தத்தரை காயத்ரீ மந்திரத்தின் பொருளாய் தியானிப்பது மிகவும் சிலாக்பமென்றும் பிருமம்மவர்ச்சஸ் அதிக மெனவும் பொருள்.

हरित्तन्तुप्रोतः शिरसि शिखरे शुभ्रकपटो

जगन्मूलस्थाणुस्त्वमिति शुभमस्पन्दमुनिभिः ।

शरीभिः स्वर्णाट्यैः पवनहतवार्बिन्दुनिकरैर्जटा-

सक्ताब्जाहीरुचिरमभिषिक्तः स्थित इव ॥ ९५ ॥

த்வ நீர், சிரயி தலையில், ஹரித்த்நுபுத: பச்சை துளிகளால் கட்டப்பட்டு, சிவரே கிரீடத்தில், ஸுப்ரகபட: வெள்ளையாடையுடையவராயும், ஜகம்மூலஸ்தாணு: ஜகத் துக்கு மூலஸ்தம்பமாயும், அஸ்பந்த் முனிभि: ஆசையற்ற முனிவர்கள் போல, ஷரீभि: மலை அருகிலுள்ளனும், ஸ்வர்ணாட்யை: தங்க மிழைக்கப்பட்ட, பவநஹதவார்விந்து நிகரே: வாயுவினால் மோதப்பட்ட நீர்த்துளி சமூகத்தால், ஜடாஸக்தாஹீரூபிர் ஜடையில் சம்பந்தித்த சந்திரானுலம், சர்பங்களானும் மனோக்ருமாகும் படி, அபிவிக்க: அபிஷேகம் செய்யப்பட்டவராக, சித்தஸ்வ நிற்கிறீர்போலும்.

ஸ்ரீ தத்தரின் கிரீடத்தில் நூல்கள் போன்ற மணித் தாசைகள் தொங்குவதைப் பார்த்தால் கங்காபிஷேகம் செய்யப்படும் அவஸையிருக்கிறதென்பதால்.

दुराचारो जारश्चपलमतिराजः परवशः

परद्रव्याकांक्षी बहुजनविरोधो च सततम् ।

तथा चाहं पूतस्तव पदयुगस्पर्शशतोद्वयः

खण्डः स्वर्णं भवति हि यदा सिद्धसुरतिः ॥ ९६

दुराचारः மிகவும் தூரடத்தையுள்ளவனாயும், ஜார்: பாஸ்திரீ லோலையும, चपल मतिः சஞ்சலமான புத்தியுடையவனும், अज्ञः அறிவீனனும், परवशः ஸ்வாதீனமற்றவனும், परद्रव्याकांक्षी பிறர்பொருளை விரும்புகிறவனாயும் (இருக்கிற), अहं நான், तथा அத்தன்மையுடையவனாயிருந்தும், तव உம் முடைய, पर युगस्पर्शशत' சாண சம்பந்த வசத்தால், पूतः சுத்தமாவேன், तथाहि அஃதென்னெனமெனில், अयः खण्डः இரும்புக்கட்டியாகு, यदा எப்பொழுது, सिद्धसुरतिः வித்தளம்பந்த மெய்துகிறதோ, तदा அப்பொழுது, स्वर्णं தங்கமாக, भवति ஆகின்றதல்லவா,

நான் மகாபாபியாயினும் தத்த குருவின் தரிசனத்தால் சுத்தனாவேன். எவ்வாறெனில் லோகமானது மணியின் சம்பந்தால் ஸ்வர்ணமாகிறதல்லவா. அதுபோலவென்று மகிழ்கின்றார்.

परिक्रान्ता देशा बहुतरधनस्यार्जनधिया

कुलाचारं हिंवा कुमतिनृपसेवापि च कृता ।

विधायाहं श्रान्तः किमपि न च लब्धं तदधुना
श्रितं त्वत्पादास्त्रं श्रितमनुजमंदारमधुना ॥ ९७

बहुतर धनस्य अधिकमान पणத்தை, आर्जनाधिया சம்
பாதிக்கவேண்டுமென்ற எண்ணத்தால், देशा: பலதேசங்கள்
परिक्रान्ता: சுஞ்சரிக்கப்பட்டன, குலாचारं குலதர்மத்தை, हित्वा
உதறிவிட்டு, कुमति नृप:सेवाध துர்ப்புத்தியுள்ள அரசர்களின்
लेश्विந்தனம், कृता செய்யப்பட்டது, विधाय அவற்
றைச் செய்து, अहं நான், श्रान्तः சிரமமடைந்துளேன்,
किमपि च கொஞ்சமேனும், नलब्धं அடையப்படவில்லை, अधुना
இப்பொழுது, श्रितमनुज मन्दारं சரணமடைந்த மனிதர்களு
க்கு கல்பதரு போன்ற, त्वत्पादस्त्रं உமது தா ம ரை புஷ்
பம் போன்ற திருவிடி, वपुषा சரீரத்தால், श्रितं அடையப்
பட்டது.

நாளுதேசங்கள் திரிந்தும் ஒன்றும் அடையவில்லை
கடைசியாக ஸ்ரீ தத்தரின் சரணபத்மத்தை அடைந்து கிரு
தார்த்தனானேன் என்பதாம்,

त्वदीयो मे देहस्त्वमपि पितरौ भ्रातृसुह-
दस्त्वमेव ब्रह्मन्मे सुतहितगृहक्षेत्रनिवहाः ।

त्वमेव प्राणौ मे धनमपि मम त्वं तव पदं
न जाने मय्येव स्थितमपि महन्मेयमधुना ॥ ९८

हे ब्रह्मन् து பிறும்மமே, मे என்னுடைய, देहः சரீர
மானது, त्वदीयः உம்முடையதே, त्वमपि நீமே, पितरौ தாய் தந்

கையர், ஶ்ரூதுஹ: ஸகோதரர்கள், ஸ்நேகிதர்கள், த்வமேவ ஶீரோ
 சுதஹித குஹ்ஸேவ நிவஹ: புத்திரன், இஷ்டன், வீடு, நிலம் முத
 லானவை, த்வமேவ ஶீரோ, மெ என்னுடைய, பாண: உபிராகிதீர்,
 த்ந் ஶீரோ, மம என்னுடைய, த்நமபி செல்வமுமாகிதீர், அதுநா
 இன்னமும், மஹ்மேய் மகா ன்களால் தேடி அறிபத்தக்க, மர்யேவ
 என்னிடத்திலேயே, சித் அமர்ந்திருக்கிற, த்வபத் உமது
 ஸ்வரூபத்தை, நஜானே அறிகிறேனில்லை.

ஸ்ரீ தத்த குருவே மாதா, பிதா, செல்வம் எல்லாமா
 யிருப்பதால் அவரைத்தவிர வேறொன்றையும் பஜிக்காமல்
 அவரையே பஜிக்கவேண்டுமென்பது கருத்து.

नमस्ते तारायामृतजलधिधाम्नेऽधिमहसे

नमस्ते ब्रह्माद्यैः मुनिसुरवरैः क्लृप्तमहसे ।

नमस्तुभ्यं नारायण मुनि विलासाय भवते

मनूनां कोटीनांमचलगणितानां च पतये ॥ ९९

தாராய பிரணவ ஸ்வரூபமான, தே உமக்கு, நம: நமஸ்
 காரம், அமृतஜலபி ஧த்ரே அமிருத சாராத்தில் வளிப்போகும்,
 அபி மஹசே அதிகமான தேஜஸ் உள்ளவரும், ப்ராஹ்மீ: பிறும்
 மா முதலான, முனி சூர்வரே: நிஷிகளா லும், தேவர்களா லும்,
 க்லப்த மஹசே செய்யப்பட்ட பூஜையையுடையவருமான, தே
 உமக்கு, நம: நமஸ்காரம், நாராயண ஓ நாராயண, முனிவிலாசாய
 முனிவேடம் தரித்த, கோடீனா் கோடிககணக்கான, மனூனா் ம்

தீங்களுக்கும், அல ருணினா மலைபோல் கணிக்கப்பட்ட
வைகளுக்கும், பதயே நாதனாயும், மவதே பூஜயருமான, தும்ய
உமக்கு, நம: நமஸ்காரம்.

ஸ்ரீ தத்த குருவே பிரணவ ஸ்வரூபம் அவரே ஸகல
மந்திரமாம் ஸகல தீர்த்தங்களும் அவரேயாம் சூதலால்
அவருக்கு நமஸ்காரம்.

नमस्ते देवैरप्यविदित महिम्नेऽतियशसे

नमस्ते दिक्पाल प्रकटमुकुटालङ्कृतपदे ।

नमस्ते तेजस्विन्नत मनुज मन्दारवपुषे

नमो दत्तात्रेयाकृति हरिहराजाय महते ॥ १००

தேவ: அபி தேவர்களாலும், அவிதத மஹிமே அறியப்
படாத மகிமையையுடையவருமான, அதி யசசே அளவற்ற
தீர்த்தியுடையவருமான, தே உமக்கு, நம: நமஸ்காரம், திக்-
பால ப்ரகட முகூரல்கூத பதே திக்பாலகர்களுடைய பிரகாசமான
கிரீடங்களில் அலங்கரிக்கப்பட்ட பாதங்கனையுடையவரான,
தே உமக்கு, நம: நமஸ்காரம், தேஜஸ்விந் ஓ தேஜோ நிதியே,
நதமனுஜமந்தாரவ புஷே அடிவணங்கும் மனிதர்களுக்கு கல்ப விரு
கூதம் போன்ற வடிவமுடைய, தே உமக்கு, நம: நமஸ்காரம்,
ததாந்ரேயாகூதி ஹரிஹராஜா தத்தாத்ந்திரோய வடிவமான விஷ்ணு
சிவன், ப்ரும்மா என்ற திருமூர்த்தி ஸ்வரூபமுடைய, மஹதே
அபரிச்சின்னமான, (தே) நம: உமக்கு நமஸ்காரம்.

தேவர்களின் கிரீடங்களால் பிரதிதினம் ஸேவிக்கப்பட்
டும் அவர்கள் உம்முடைய உண்மையான ரூபம் அறியமுடிய
வில்லை அத்தன்மையான உமது திருமூர்த்தி ஸ்வரூபமான
தேஜஸ்ஸை உக்கு நமஸ்காசம்.

नमस्ते पापौघाचल वितति संहार पवये
नमस्ते दारिद्र्यव्यथित जन दैवान्त विधये ।
नमस्ते रोगार्तान्त मनुजदि व्यौषधि दृशे
नमस्ते दैवं मेनहि नहि जगत्यां तव पदात् ॥ १०१

பாபௌகல விததி சंहார பவயே பாவக்குடியில்களாகிற
மலைகளின் கூட்டத்தை அழிப்பதில் வஜ்ராயுதம் போன்ற
தே நம: உமக்கு, தாரித்ரய வ்யதத ஜனதௌவந்த விதயே வ ம் மை
யினால் வருந்துகின்றனர்களின் துர்ப்பாக்யத்தை அழிக்கும்
வல்லமையுள்ள, தே நம: உமக்கு நமஸ்காசம், ரோகார்தானத்
மனுஜதவ்யௌபதித்ரஸே கியாதியினால் வருந்துகின்ற வணங்கும் மனி
தர்களுக்கு திவ்ய ஓளஷத்ததைப்போன்ற கடாஷத்ததையு
டையவரான, தே நம: உமக்கு நமஸ்காசம், ஜகத்யா உலகத்தில்,
தவ பதாத் உமது திருவடியை காட்டிலும், தௌவ தைவமானது,
மே, நஹி, நஹி எனக்கு இல்லவே இல்லை, தே நம: உ ம க் கு
நமஸ்காசம்.

असौ दत्तात्रेयस्तुतियुतकृतिज्ञान लहरी
सुधाधारापूराखिलनिगमसाराऽनु पठतां ।
श्रुत, श्री, विद्याऽयुर्विभव धन धान्यामृतचयं
ददात्येवात्यन्तं सकल जगदाह्लाद जनिका ॥ १०२

दत्तात्रेयस्तुति युतकृतिः தத்த குருவின் துதியுடன்
கடிய கலோக வடிவமாகவும், अनुपठतां தொடர்ந்து பாரா
யணம் செய்கிறவர்களுக்கு, सुधाधारापूरा அமிருத தாஸையின்
பெருக்கையுடையதாகவும், अखिल निगमसारा ஸமஸ்த
வேதங்களின் ஸார பூதமாயும், सकलाहृद जनिका ஸகலருக்
கும் அல்லது ஸமஸ்தமான ஸந்தோஷத்தையுமளிப்பதாயும்,
श्रुत श्री विद्या, युर्विभवन्न धान्यामृतवयं கல்வி, செல்வம், ஞானம்
ஆயுள், பெருமை, பணம், தானியம் முதலான அமுதசமு
கத்தை, ददत्येव கொடுக்கிறதாக இருந்துகொண்டு, जयति
விளங்குகிறது:

தத்தலஹரியானது வேதாந்த ஸாரமாயும் ஸமஸ்த
அர்த்தத்தையளிப்பதாயும் பிரதிதினம் விடாமல் பாராயணம்
செய்பவர்களுக்கு கல்வி செல்வம், புகழ், தயை. தானியம்
முதலியவற்றை கொடுப்பதாயும் ஸர்வ உத்திருஷ்டமாக
விளங்குகிறது.

दत्तलहरी समाप्ता

शुभमस्तु

ओं तत् सत्

Sri Janardana Printing Works, Limited,
Town High School Road Kumbakonam.

